

BOZKOVÁČEK

poutní 2018

Vzájemná setkání nás spojují

30.6. - 1.7.2018

BOZKOVSKÁ POUŤ 2018

PROGRAM

Sobota 30. června 2018

Sportovní areál:

9:00 MEZINÁRODNÍ TURNAJ V NOHEJBALU TROJIC

Sokolská zahrada:

14:30 VÍCEGENERAČNÍ SEMIBOJ

odpolední program doprovázený hudbou pro všechny generace

20:00 VEČERNÍ SETKÁNÍ S HUDBOU - taneční zábava

O-WAY - začínající bozkovská skupina

THE SHOW MUST GO ON

djBALY&PEŤÁKdj - DEEJAY LEGENDS

pouťová hudba pro všechny generace, 60 - 90 léta, hity RADIA BEAT

22:30 VELKOLEPÝ OHŇOSTROJ

Neděle 1. července 2018

bozkovská pouť - tradiční pouťové atrakce na náměstí v Bozkově

9:00 UMĚLECKÉ DÍLNY park u kostela

Recyklohrátky - tvořivá dílna s originálními nápady pro malé i velké kutily

10:00 MŠE SVATÁ kostel Navštívení Panny Marie

11:00 Dechová hudba SEMILSKÁ 12

12:30 DOG DANCING Bára a Lily

13:00 LOUTKOVÉ DIVADLO „KOZLÍK“ Hradec Králové

„Jak šel kozlík do světa“

14:00 DOG DANCING Bára a Liiy

14:15 DĚTSKÝ PROGRAM kouzelník KARLOS

16:00 vystoupení skupiny NABOSO u Dřevěnky

Těšíme se na Vaši návštěvu

a přejeme příjemnou zábavu

Partneři projektu

Obec Bozkov

Gmina Jeżów Sudecki

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, dovolte, abych nejprve zrekapituloval uplynulé období zhruba od začátku roku. Nejdříve jsme se věnovali přípravě, doladění a podání projektů, které bychom chtěli v letošním roce realizovat.

Oslovit a vybrat dodavatele na úpravu veřejného prostoru okolo samoobsluhy musíme právě v tomto období. Akce se bude realizovat asi od půlky srpna a určitě bude mít vliv na přístup do našeho obchodu, tak doufám, že firma najde u Vás jako zákazníků pochopení a vy zachováte přízeň našemu obchodu i přes drobná omezení. Vznikne zde za to nová hezká úprava prostranství, trochu se změní parkoviště a sběrné místo tříděného odpadu se přesune pod samoobsluhu.

Pokud budeme úspěšní v přidělování dotací, máme v plánu vyměnit světla v ZŠ a na obecním úřadě. Dále ve společném projektu Mikroregionu Pojizeří máme požádáno o peníze na rekonstrukci veřejného osvětlení v Podbozkově. Chtěli bychom vyměnit okna a dveře ve hřbitovním domku. Pracujeme na přípravě projektové dokumentace projektu kanalizace Vrabčí rynek a byli jsme úspěšní v získání peněz u krajského úřadu v programu PVA na rekonstrukci části vodovodu.

Chtěli bychom vzhledem ke studii řešení likvidace odpadních vod iniciovat změnu PRVKUK na Libereckém kraji tak, abychom Vám mohli poskytnout ucelený pohled na tuto problematiku ze strany obce Bozkov jako provozovatele.

Poslední javor nové aleje vysadili společně se starostou členové krajské komise Vesnice roku

Jako obec jsme přihlášení opět do soutěže Vesnice roku, kde bychom chtěli zaútočit na zisk Zelené stuhy za péči o zeleň. Zde musím poděkovat za velký přínos Simoně Balatkové, která nejen radou, ale i velkou nezištnou pomocí přispívá ke zpestření prostředí naší vesnice. Velký úkol zde také naplňuje Jan Jošt a veřejně prospěšní pracovníci. Letos se nám podařilo uspět se získáním dotace u podniku Škoda – auto a vysadit alej třiceti javorů podél obecní cesty. Zde byla v plánu pomoc zaměstnanců Škodovky a opravdu velkou práci zde odvedla rodina Repšova z Podbozkova a Milan Dlabola. Vše odborně připravil a zajistil pan inženýr Brabec, náš poslední roky dvorní zahradník.

V oblasti nakládání s pitnou vodou řešíme čím dál častěji nadměrnou spotřebu v naší obci, proto bych zde chtěl zmínit několik obecních pravidel, které možná budou znít někomu trochu divně. Jsme součástí společnosti, která čím dál častěji naráží na problémy spojené s pokrokovými technologiemi, vymoženostmi techniky a finanční zdatností mnohých z nás. Voda je nás všech a to je základ. Naše společné používání by mělo směřovat k maximální obezřetnosti s jejím nakládáním. Mnohdy je pitná voda používána v případech, kdy by stačila voda užitková nachytná při deštích. Problémy, které musí řešit správce našeho vodovodu, bych Vám nikomu nepřál. Co Vám však sdělit chci, je skutečnost, že v teplém období, zejména na začátku pěstitelské sezóny a zvýšených teplotách, kdy dochází k napouštění dnes již desítek mnohakubíkových bazénů, je náš stávající vodovod kapacitně překonán. Obec v minulosti měla vodovod, který poskytoval cca 30 kubíků za den, a stačilo to. V dnešních dnech mnohdy nestačí 100. Tak to je otázka pro zamyšlení a týká se každého z nás, jestli máme možnosti, jak k tomuto problému přistoupit, dokud je čas? Řešení nejsou asi složitá, je potřeba o nich společně přemýšlet. Nechci nikoho strašit, ale je jasné, že v krátké budoucnosti nějaká omezení asi přijdou.

Blíží se vysvědčení a bozkovská pouť, připravujeme tradiční program, kterého se zúčastní i naši polští přátelé. Doufáme, že se pouti aktivně zúčastníte i Vy a využijete ji k přátelským návštěvám sousedů, známých a hlavně v rodinných kruzích. Samozřejmě se těšíme na Vaši účast v připravovaných sportovních a kulturních programech.

Závěrem přeji dětem hezké vysvědčení a prázdniny, pracujícím jenom krásné zážitky z dovoledných a důchodcům pohodu a klid.

Stanislav Doubek ml., starosta obce

ZPRÁVIČKY ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY

Letošní rok byl nabitý akcemi, výlety a kulturními zážitky. Zapojili jsme se do projektu „Ovoce a zelenina do škol“, kdy žáci dostávají každý týden kusové ovoce nebo zeleninu.

V rámci programu Zdravá školní jídelna se snažíme o omezení příjmu soli v pokrmech pro naše děti i ostatní strávníky. Nahrazujeme ji bylinkami z vlastních zdrojů. Dále pomalu omezujeme sladká jídla, sladké svačinky a množství cukru v nápojích. Naším heslem je pestrost a přiměřenost všech pokrmů ve stravování jako celku. I známé rčení nám potvrzuje, že nejsou nezdravé potraviny, ale nezdravé může být jejich množství.

Během ledna se uskutečnil preventivní program pod záštitou PPP Semily, do kterého se zapojili jak žáci 1. a 2. ročníku, tak předškoláci z MŠ. Děti z MŠ od ledna do března pravidelně dojížděly do solné jeskyně v Semilech, která byla pro děti příjemným zpestřením.

Dále se v únoru pro děti MŠ a pak v březnu i pro žáky ZŠ uskutečnil program „Kamarádím se s Markétou aneb vím, jak se chovat bezpečně v silničním provozu“. Velmi pochopitelným a zábavným způsobem byly dětem a žákům předány důležité informace ohledně bezpečnosti na silnicích.

Na konci února pak proběhl další výukový program pro žáky 1. a 2. ročníku „Veselé zoubky“.

27. 3. se paní učitelky ze ZŠ účastnily školení, které mělo přiblížit problematiku již trochu opomíjené branné výchovy.

Letos trochu dříve, a to před Velikonocemi, se v bozkovské sokolovně konala akce „Vítání jara“. Děti z MŠ i žáci ZŠ velmi pěkným a příjemným vystoupením zpřijemnil den všem přítomným v sále. Návštěvníky potěšil dárek v podobě „velikonočního kaktusu“.

V dubnu jsme opět táhli za jeden provaz. Děti z MŠ, žáci ZŠ a pár dobrovolníků uklidili Bozkov a jeho okolí pod záštitou celorepublikové akce „Uklidíme Česko“. 45 dobrovolníků, z toho 38 dětí sebralo zhruba 190 kg odpadu, z toho se nám podařilo asi 110 kg vytřídit. Stále nás i děti překvapuje, jaké množství odpadu může člověk vyprodukovat a

zahodit mimo vyznačená sběrná místa. Děkujeme tímto panu starostovi za pomoc při svozu odpadu.

Během dubna a května se děti z MŠ vydaly na několik půldenních výletů, ať už na divadelní představení v Semilech nebo půldenní výšlap do Podbozkova. V tomto období se konaly dny otevřených dveří a zápis do ZŠ a následně zápis do MŠ. Měsíc květen byl opravdu velmi nabitý a volná políčka v kalendáři se plnila velmi rychle. V týdnu od 14. 5. do 18. 5. se mohli rodiče s dětmi i ostatní obyvatelé Bozkova zapojit do sběru papíru a připomenout si, že třídit odpad má smysl.

V květnu nás současně i bývalí žáci školy, kteří navštěvují bozkovský divadelní kroužek, pozvali na krásnou pohádku „Ženich pro čertici“. Pohádka se líbila nejen nám, ale i dětem a žákům ze Základní školy I. Olbrachta v Semilech, ZŠ a MŠ Jesenný a MŠ Vysoké nad Jizerou.

V neposlední řadě je třeba zmínit společný školní výlet. Letos jsme vyrazili do Harrachova, kde jsme navštívili sklárnu, „Šindelku“, Mumlavské vodopády a žáci ZŠ pak ještě hornické muzeum. Organizačně to bylo trochu náročnější, ale vše se zvládlo s přehledem a Krakonoš nám přál i krásné počasí, což celý výlet ještě zpřijemnilo.

Jako každý rok, tak i letos se žáci 4. ročníku úspěšně zúčastnili dopravní výchovy v Košťálově.

Na konci května k nám do Bozkova zavítala i státní policie ze Semil a Lomnice nad Popelkou, která pro žáky a děti připravila zábavný a pestrý program na hasičském hřišti. Na den dětí se v Semilech na stadionu konala akce, kde se představily všechny složky IZS Libereckého kraje. Děti i žáci si domů přivezli spoustu zážitků.

Červen jako konec školního roku je pro paní učitelky, žáky i děti velmi náročný a s blížícími se prázdninami se na něj všichni těší. V posledním červnovém týdnu opět proběhne slavnostní rozloučení s pátáky a předškoláky.

Kolektiv zaměstnanců ZŠ a MŠ Bozkov Vám všem přeje krásné léto.

Školní výlet do Harrachova

Náš školní výlet se konal dne 22. 5. 2018. Výlet byl naplánovaný do **Harrachova**. Ráno v 7:00 jsme nastoupili do autobusu. Paní učitelky nás spočítaly, ale zjistily, že nám chybí jedna žákyně z druhého ročníku. Takže paní učitelka zavolala jejím rodičům. Rodiče odpověděli, že jedou, ale to už jsme byli na cestě. Stala se jim jedna chyba, ta spočívala v tom, že její táta zapomněl telefon. Museli se pro něj vrátit, aby paní učitelka mohla dávat informace, kde jsme. Dohnali nás asi cca 5 minut před koncem cesty.

Dojeli jsme do **Harrachova** a zastavili jsme u **harrachovské sklárny**. Viděli jsme sklářské pece, potom jsme viděli vyfukování různých nádob a ještě nám ukazovali různé vázy, skleničky a zvířátka ze skla. Mohli jsme si koupit

U Mumlavského vodopádu

skleničky. Potom jsme se nasvačili u **muzea skla**. Tam jsme viděli vázy, skleničky a podobné věci, které již byly hotové. Potom jsme nastoupili do autobusu a jeli do **mysliveckého muzea**, které se jmenovalo Šindelka. Viděli jsme, jak se dřív přepravovalo dřevo. Byl tam vystavený model hráze, do které se dalo dříví, poté se otevřela hráz a ta voda dřevo dopravila do cíle. Dále jsme mohli vidět vycpaná zvířata, mohli jsme poznávat stopy, a dokonce jsme viděli i kino, jak by se měla šetřit příroda. Dále jsme přešli do **hornického muzea**, ale museli jsme jít oklikou, protože most, po kterém jsme měli jít, byl stržen. V hornickém muzeu jsme šli dolů do dolu. Ještě předtím jsme si nasadili helmy. Šli jsme kolem turbíny, která rozfoukávala čerstvý vzduch po

celých dolech. Pak jsme šli kolem výtahu, který spouštěl horníky dolů do větších hloubek. Dál jsme šli kolem skladu výbušnin. Viděli jsme, jak se výbušniny připevňovaly. Taky jsme viděli rudy, které se tam těžily. Dál jsme šli do muzea, tam jsme viděli vrtačku, kterou se navrtávaly díry do výbušnin, kameny, plynové masky a další věci. Potom naše cesta pokračovala k **Mumlavským vodopádům**. Na cestě k Mumlavským vodopádům jsme se naobědvali, měli jsme řízek s chlebem a okurkou, ještě jsme si mohli dát jablko. U Mumlavských vodopádů jsme se vyfotili i se školkou. Pak následovala cesta k autobusu a jeli jsme zpět do Bozkova k ZŠ.

Jakub H., 4. ročník

Školní výlet – Harrachov

Sklárna:

Ve sklárně jsme viděli veliké pece, a jak vyfukovali sklo, to bylo úžasné. Pak jsme zašli do muzea, kde bylo tolik váz, že to svět neviděl. Prostě krásný.

Šindelka:

Byla tam vycpaná zvířata, kino o přírodě a paní nám o Šindelce moc pěkně vyprávěla.

Hornické muzeum:

Než jsme šli do podzemí, tak jsme si oblékli bundy, nandali jsme si helmy a šli. Byly tam koleje a vozíky a moc se mi tam líbilo.

Mumlavské vodopády:

Bylo tam docela dost vody, pěkná příroda a nejhlavnější bylo, že jsme tam dostali oběd.

Bára K. (5. tř.)

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

Provozní doba knihovny byla od ledna 2018 zkrácena na každý sudý týden v měsíci. V tomto režimu budeme pokračovat i o letních prázdninách. Od září bude knihovna otevřena už každou středu ve stejný čas, a to od 15.30 do 17.30. V knihovně probíhala za uplynulé období katalogizace nových knih a dvakrát se vyměnil fond z regionální knihovny v Semilech.

Na začátku května se v knihovně konala velmi zajímavá přednáška s názvem WayAway - Na bramboře kolem světa. Sympatický mladý pár přijel vyprávět o své rok a půl trvající dobrodružné cestě, kdy na motorce objeli celý svět. V příjemné uvolněné atmosféře jsme se dozvěděli, co je na cestě potkalo za problémy, kde se jim nejvíce líbilo, nejméně chutnalo, proč na své cestě vynechali Afriku, jak se po tak dlouhé době v zahraničí dívají na Českou republiku a mnohé další. Věříme, že příště přijde do knihovny na podobnou besedu více lidí. Na konci května pak proběhlo vyhlášení projektu Knihoplutí pro děti ze základní školy. Podle počtu přečtených knih se na 3. místě umístili Filip Balatka (1. tř.) a Jakub Hušek (4. tř.) se 4 přečtenými knihami. Na 2. místě pak Vítek Baán (2. tř.), Karolína Soukupová (1. tř.) a David Soukup (4. tř.) s 5 přečtenými knihami a vítězem soutěže se stal Honza Koucký (2. tř.) s 6 knihami. Všichni výše jmenovaní byli oceněni dárkovými poukazy na zmrzlinové poháry a pizzu, které do soutěže věnovala restaurace Dřevěnka, čímž Mirkovi Balatkovi ještě jednou mockrát děkujeme. Děti byly nadšené. Všichni žáci, kteří se soutěže zúčastnili

a tím projevili zájem a snahu, obdrželi pamětní list a knihu, kterou se autorka projektu Jana Baánová snažila vybrat tak, aby se co nejvíce trefila do vkusu každého žáka. Nákup knih financovala obec Bozkov. Tímto panu starostovi také děkujeme. Je nám líto, že se 4 žáci do projektu nezapojili vůbec.

Od nového školního roku se můžete těšit na přednášky a besedy, které byly z jara přesunuty na podzim, a pevně věříme, že si do knihovny nejen na různé akce najde cestu více spoluobčanů.

Hezkou pouť, krásné prázdniny a dovolenou přeje za knihovnu všem

Petra Balatková

Vyhlášení soutěže Knihoplutí

SOKOL BOZKOV

Činnost naší TJ Sokol je již mnoho let značně úspěšná jak na poli sportovním, tak kulturně-společenském. Cvičení ve školní tělocvičně mají děti pod vedením Věry a Kláry Vodsedálkových. Cvičí i naše ženy. Dalším oddílem je fotbal, kterému se na jaře moc nedařilo, kromě

družstva mladších žáků. Referáty jsou na jiném místě. Díky zázemí, které máme, je podpořeno i rekreační sportování (volejbal, tenis, nohejbal, příměstské tábory a jiné akce). Naše TJ pořádá spoustu různých koncertů a diskoték. Jsme spolupořadatelé všech akcí pořádaných hlavně pro děti.

Mimořádný úspěch má divadlo. Děti hrály své představení letos výjimečně hned třikrát s velkým úspěchem. Hrály i v Mladé Boleslavi a pro děti semilské, vysoké i jesenské školy. Neopakovatelný úspěch má hra „Proč muži nepsouhlasí a ženy neumějí číst v mapách“ v podání dospělých ochotníků. Do dnešního dne bylo sehráno již 32 repríz vždy s obrovským úspěchem. Toto divadlo se bude hrát až do konce roku 2018 a bude sehráno celkem 53x.

Na závěr je třeba poděkovat všem, kteří se podílejí na naší činnosti, obecnímu zastupitelstvu za podporu a všem sponzorům. Obzvláště děkujeme panu Zdeňku Chlupáčovi a Chalku za bezplatné půjčování auta na přepravu kulís.

Stanislav Doubek st., starosta Sokola

Dětské ochotníky 2018 (Divadelní hra Ženich pro čertici)

FOTBAL - A

HODNOCENÍ JARNÍ ČÁSTI SEZÓNY 2017/2018
Jarní sezónu jsme museli kvůli nezpůsobilému a podmáčenému terénu na Cihelném poli sehrát v azylu na umělém trávníku v Lomnici. V prvním kole nás čekal houževnatý soupeř z Bělé. I přes celkem povedený výkon jsme odjeli bez bodu. Poté jsme odehráli i dobrý zápas doma proti prvním Lučanům, kdy jsme opět prohráli o jeden gól. V Železném Brodě to po prvním poločase vypadalo na první jarní vítězství, ale soupeř jako by ožil a utkání v druhém poločase otočil třemi góly. Jediný bod jsme poté uhráli doma s Libštátem, kdy jsme dorovnávali dvoubranové vedení hostů 10 minut před koncem. A přišla šňůra nešťastných proher. V Jablonečku jsme sice opět prohráli o jediný gól, a předvedli jsme bojovný výkon, pak ale přišla prohra s Albrechticemi 0:3, ve Smržovce 3:0, v Držkově 7:1 a vůbec nejhorší debakl doma s Harrachovem 3:9! Následovala ještě prohra s Roztoky a první červená karta v jarní sezóně, kterou obdržel Lidák. Posledním domácím zápasem jsme chtěli odčinit bídné jaro a omluvit se fanouškům vítězstvím, což se povedlo. Po heroickém výkonu jsme nakonec Horní Brannou porazili 3:2. Poslední dva zápasy odehrajeme v Jilemnici a v Plavech. Snad se zlepšení v posledním utkání projeví i na těchto dvou zápasech, přivezeme nějaké body a zmírníme jarní skóre, které je hrůzostrašných 17:42!!

Co se týče kádru, po podzimu skončil u mužstva Hapiak Ondřej, naopak z Vysokého přišel Štěpánek Pavel. V bráně se střídali Kanaval Libor, Zemánek Lukáš a Seifert Kristián.

Zápas A týmu s Albrechticemi 5. 5. 2018 na Cihelném poli

Na jaře nás také potrápila marodka, Koblík se zranil v utkání s Brodem, dále kvůli zranění Strmiska nenastoupil v šesti utkáních, Kubán ml. nastoupil pouze ve třech utkáních, Kurfiřt odehrál jen čtyři utkání a Seifert Dominik kvůli pracovnímu vyčerpání mohl nastoupit na každý druhý zápas. I přes celkem široký kádr jsme několikrát nastupovali s jedním náhradníkem! Nyní si musíme sednout a vše důkladně probrat: hru, chyby, docházku, otázku, co dál, případně odchody a příchody hráčů. Zatím nebudeme ale více prozrazovat, neboť vše je teprve ve formě jednání.

Tímto vám tedy všem přeji pohodové a slunečné léto a vydařené dovolené. A na shledanou na Cihelném poli.

Za celý realizační tým Michal Nesvadba

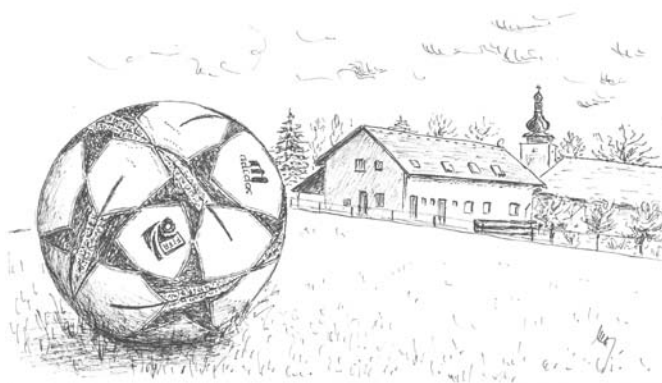
FOTBAL - B

HODNOCENÍ JARNÍ ČÁSTI BOZKOV „B“ SEZONY 2017/2018

Hodnocení této části sezony není nijak lehké. Když jsem v závěru loňského kalendářního roku hodnotil podzimní část, přál jsem týmu do jara více úspěchů, bodů a pobavení pro hráče i fanoušky. Bohužel opak se stal pravdou a jarní část byla doslova tristní. Ze sedmi jarních utkání jsme zvítězili pouze jednou doma s Mříčnou 4:1, a proto se držíme na předposledním místě tabulky. Zbývá utkání jsme prohráli celkem jednoznačně a k jednomu jsme ani neodcestovali z důvodu malého počtu hráčů. Do konce souměže zbývají ještě dvě utkání, tak uvidíme, jak dopadneme celkově.

Je ale naprosto jasné, že se musíme sejít jak s hráči, tak s vedením klubu a probrat, co s tímto udělat dál, tak aby se na tváře fanoušků a hráčů vrátil úsměv a potěšení z předvedené hry a přišla potřebná vítězství.

Doufám a pevně věřím, že se sejdeme v nové sezóně 2018/2019. S B týmem Bozkova na shledanou na Cihelném poli.
S pozdravem J. Jiránek

PRIMA SEZONA ANEB MLADÉ PUŠKY BOZKOVSKÉHO FOTBALU

Ano, ano, vcelku se nám to povedlo, ale nebudu předbítat, takže pěkně od začátku. Když mě v srpnu minulého roku oslovil Standa Doubek, zda bych se nezapojil k trénování bozkovského žactva, tak moje pohodlnost nebyla úplně nadšená. Vše umocnilo i první setkání s klukama, kdy jsme měli sehrát přípravné utkání s Hodkovicemi, které byly u nás na soustředění. Samozřejmě jsme dostali pořádný nářez. Ale i tak slovo dalo slovo a já jsem se připojil k Haničce Červené a Zdendovi Částkovi.

Trénovalo se každou středu a pátek. Ve středu chodili i naši nejmenší pod vedením Zdendy, který je připravuje na fotbal opravdu svědomitě. My se zatím soustředíme na zlepšení kopací techniky, fotbalového myšlení, ale i morálky

celého týmu. Další naší slabinou je i nízký počet hráčů, který není při občasně nemoci kluků optimální.

Podzimní část jsme zakončili na třetím místě, kdy nás přehrála pouze dvě družstva - Železný Brod a Mimoň. Nutno ale podotknout, že většina mužstev hrála až s o dva roky mladšími chlapci. Největším zklamáním ovšem byla prohra v Mimoni 10:0, kde nás dohnala naše již zmiňovaná morálka.

Přípravu na jaro začínáme již v půlce ledna. V sokolovně se připravujeme hlavně fyzicky. Všichni totiž víme, že jaro nebude jednoduché, a my chceme obhájit naše třetí místo. A proto sháníme i nové posily. Jako skvělý tah se ukázalo přivedení tří nových hráčů, které měla na svědomí naše kapitánka. Mužstvo společně tmelíme na zimním soustředění, kde nám obec jako vždy bez problémů nabízí hned několik prostorů. Zde se s klukama konečně i blíže seznamují a pomalu zjišťují, že konečně naše součinnost nabírá ten správný směr. V přípravě dále odehráváme několik turnajů, abychom nabrali herní praxi, což se nám vyplácí.

V jarní části se nám vede, stále vyhráváme a výsledky jsou vysoké, ale herně se občas trápíme. Jediná prohra bylo opět s Brodem 4:1, kde mě mrzela neúčast dvou klíčových hráčů. Naopak kde mi srdíčko zaplesalo, bylo vítězství nad Mimoni 3:2!!! Kde jsme jim vrátili ostudnou porážku z podzimu. Byl to zápas se vším všudy, když jsme v poločase prohrávali. Bojovnost, nasazení, skvěle zvládnutá taktika, ale hlavně morálka. Odměnou pro tým byl výlet na zápas první fotbalové ligy do Jablonce.

Sestava pro ročník 2017/2018 - celkové 3. místo 1. A třídy Libereckého kraje

Tato neuvěřitelná sezona je již u konce, a i když jsem před sezonou Dubovi říkal, že to bude moje poslední sezona v pozici trenéra, tak díky lidem jako je Hanička, Zdenda a nemohu opomenout ani Aleše Čejchana, který s námi procestoval skoro celou sezonu, jsem se rozhodl tuto báječnou partu vést dál.

Takže nástup máme již 3. července, kdy se pomalu začneme soustředit na novou sezonu v našem krásném sportovním areálu. Čeká nás opět nová výzva - přecházíme na velké hřiště.

Hezké léto všem a na shledanou na fotbale.

Patrik Špidlen, trenér mládežnického fotbalu

Rozprava v poločase v zápase s družstvem Roztoky-Jilemnice na hřišti ve Studenci

HASIČI

Bozkovští hasiči mají za sebou, dá se říct, tradiční půlrok. Letos jsme ho zahájili valnou hromadou v netradičním lednovém termínu, což se nám velmi osvědčilo. Hned po ní jsme se věnovali přípravě maškarních bálů. Odpolední dětský byl oproti minulým rokům slabší z pohledu účasti dětí, ale večer se to povedlo a sál byl pěkně zaplněn. Na obou bálech byla spousta pěkných masek a myslíme, že i novinka, kde si večer nejlepší masky vybrali samotní hosté, se osvědčila.

Mladí i starší sportovci pak celé jaro trénovali nejen v sokolovně, ale i v atletické hale v Jablonci nad Nisou, abychom se na jarní soutěžení mohli opravdu dobře připravit.

Zúčastnili jsme se všech čtyř jarních dětských soutěží Poháru OSH Semily o dráčka Soptíka a jednu z nich jsme pořádali. SDH Bozkov reprezentovalo družstvo mladších dětí a družstvo starších. Výsledky předčily naše očekávání – starší skončili 2x třetí a jednou druhí, mladší získali jeden bronz a jedno stříbro. Výborné výsledky a skvělý základ do podzimních bojů. V rámci okresního kola

Dorostenky SDH Bozkov - vítězky okresního i krajského kola 2018

Plamen jsme pak skončili na pěkném 6. místě z 25 týmů v kategorii starších a na 14. místě z 30 mladších družstev. Vzhledem k obrovské konkurenci to jsou pěkné výsledky.

Do naší mládeže musíme počítat i dorostenky. Ty jely na okresní kolo do Nedaříže s jasným úkolem - napravit nepovedený podzimní branný závod. A tento úkol beze zbytku naplnily – zvítězily ve všech disciplínách i v celkovém hodnocení okresního kola, čímž si zajistily klidný postup do krajského kola do Jablonce nad Nisou. Zde se nám po napínavých, místy až infarktových a na konci velmi mokrých závodech povedlo úspěšně zakončit jarní část naší snahy a holky se jako vítězky krajského kola kvalifikovaly na mistrovství České republiky, které se koná 4. - 5. 7. 2018 v Plzni. Je to již šestý postup v řadě a jsme velmi rádi, že se nám postupně daří zapracovávat nové mladé holky a ty dokážou opravdu příkladně zabojovat.

Svou sezonu zahájili i dospělí. Jejich letošním cílem je hlavně postup pokud možná co nejdále v postupových soutěžích požárního sportu, protože účast na „domácím“

Mladší tým dětí SDH Bozkov na soutěži v Bozkově

mistrovství republiky v Liberci je pro nás velkým lákadlem. Prvním krokem bylo úspěšné vystoupení na okrskovém kole, kde jsme startovali se 4 družstvy, kategorie mužů i žen vyhráli a další týmy obsadily stupně vítězů.

Přesto jsme ale nezapomněli i na klasické útokové soutěže. Hned začátek nám vyšel skvěle, v Tuhani muži i ženy obsadili místa na stupních vítězů a na domácí soutěži v Bozkově skončili muži čtvrtí a ženy druhé.

Chtěl bych tímto poděkovat všem našim členům za výbornou letošní dosavadní reprezentaci a fanouškům za podporu.

Karel Čermák ml., velitel SDH Bozkov

SDH Bozkov muži a ženy - vítězové okrskové soutěže

MOTOSPORT BOZKOV (MSB)

Milí občané Bozkova, od vánočního vydání uběhl nějaký čas a nyní je tu už čas na novinky z oblasti motoristického odvětví, přesněji z MOTOSPORTU BOZKOV. V podzimní části akcí pořádaných MSB byl závod traktorů. Diváků a závodníků bylo dostatek. Počasí nám však moc nepřálo, odpoledne se zatáhlo a začalo pršet. Přes vydatný déšť diváci vyčkali až do konce, aby viděli, jak se závodí za blátivého počasí. Další akcí MSB byla ISDE ve Francii 28. 8. – 2. 9. 2017 ve městě Brive. MSB poslal do boje dva týmy. MSB 1 – L. Hádek, J. Koucký a L. Kučera, kterého jsme měli zapůjčeného z Autoklubu Krakonoš Jilemnice. MSB 2 – M. Kurfiřt, J. Unger, M. Kotrč – oba propůjčené (Unger z Jarsen týmu a Kotrč z Enduroklubu Semily). Jiří Hádek se svými výsledky nominoval do Světové trofeje (reprezentace České republiky). ISDE nebyla nejlehčí ohledně tepla, které tam panovalo už od příjezdu, ale nějak jsme se s tím popasovali. MSB 1 – 16. místo, MSB 2 – 56. místo.

Po návratu měl MSB připravovat tradiční závody ECC KTM 2017. Vše bylo nachystáno. Zde nám počasí ani trochu nepřálo, a tak jsme byli nuceni závod zrušit. Bozkovský autoskijerink se nám taky nepovedl uspořádat z nedostatku sněhu, tak klukům nastala zimní pauza.

Po zimní pauze bylo v plánu uspořádat závod enduro cross country ECC 2018, jako první závod nového ročníku. Závod se odjel ke konci dubna a byla vidět natěšenost jak jezdců, tak i diváků. Dále následují závody MMČR endura a endurosprintu, kde máme své zástupce. Kurfiřt, Plíva, všichni kluci Koutští. J. Hádek jede za Jarsen tým. Na podnikcích ME máme také

jezdce - T. Kouckého a J. Hádku. Celý podnik ME objíždí J. Hádek, kde se mu skvěle vede ve své nejsilnější třídě. Na druhém podniku v rumunském Bacau oba dny vyhrál ve své třídě. Teď mají kluci ještě pár závodů a pak jim nastane letní pauza na regeneraci. Do podzimní části se vrátí v září. MSB má v plánu uspořádat tradiční závody traktorů, a pokud bude přát Krakonoš s počasím, tak i autoskijerink. Pokud vše půjde, tak by kluci rádi odletěli na ISDE do Chile.

Rádi bychom všem moc poděkovali za jakoukoliv podporu a pomoc, kterou od Vás máme a bez které by to nešlo!! DĚKUJEME. Na závěr bych chtěl všem popřát krásné a klidné léto.

Za MSB L. Hádek

Závod enduro cross country ECC v Bozkově, duben 2018

BOZKOVSKÁ STOPA VE ŠVÝCARSKU

Ve švýcarském městě Pfäffikon se ve dnech 13. – 15. dubna 2018 konala mezinárodní soutěž ve sportovním aerobiku (Aerobic Swiss Open 2018). Na tento závod se sjely týmy Evropy včetně reprezentace Fit Studia Aerobiku Jany Boučkové zastupující Českou republiku ve složení: Sabina Vodsedálková, Pavla Jakubičková, Veronika Strnadová.

Podarilo se nám ve velké konkurenci uspět a získat tak v kategorii tria zlatou medaili, což byl velmi nečekaný úspěch, který měl pokračování i na republikovém finále „Česko se hýbe“ 31. 5. 2018, tentokrát v kategorii ATS se skladbou s názvem Retro aerobik.

V této skladbě cvičilo sedm děvčat, včetně našeho tria, a staly jsme se prvními vicemistryněmi České republiky.

Budeme se snažit na tyto úspěchy navázat i v dalších soutěžích.

Sabina Vodsedálková

JARNÍ FITNESS MARATÓN

Vpořadí již třetí fitness maratón proběhl 15. dubna v bozkovské sokolovně pod vedením Věrky Vodsedálkové a Anny Barvinské. Dopoledne plného různých druhů cvičení jako powerjóga, aerobic, cvičení na velkých míčích, posilování s pomůckami, tabata, step aerobic a klouzání na hadřících se účastnilo celkem 15 cvičenkyň z Bozkova, Jesenného a blízkého okolí. Jednotlivé dvacetiminutové cvičební bloky byly prokládány pravidelnými přestávkami na občerstvení. Tříhodinový jarní maratónek jsme zakončily přípitkem včetně malých pozorností za předvedené výkony. I tentokrát sklídila tato akce velký úspěch, takže fitness maratónkům není rozhodně konec a můžete se těšit na další. Zacvičit si může přijít každý bez ohledu na výkonnost a věk.

Anna Barvinská

Posilování s činkami a dalšími cvičebními pomůckami

SPOLEK STÁLÉHO ZDRAVÍ

Tak už je to zase tady, nedávno Velikonoce, předtím Vánoce a teď už tu bude další bozkovská pouť. Jako prckové a školáci jsme se vždy na tyto bonusové mezníky moc těšili. Potom jako už zletil a plnoletí zase vymýšleli, čím by se tyto dny daly zpestřit. Dnes při našem vyšším věkovém průměru už většinou jen konstatujeme: „No jo, pouť bude za námi, brzy bude podzim.“ Když ale vzpomene na naše předky, tak to není asi nic tak zvláštního.

Málokdo v souvislosti s poutí ovšem ví, hlavně tedy z těch mladších, že nebýt Spolku stálého zdraví (dále jen SSZ), nedošlo by k významnému posunu v zapojení neregistrovaných sportovců v Bozkově a jeho okolí. Před vzestupem věhlasnosti SSZ se totiž odehrálo maximálně jedno fotbalové utkání ženatí – svobodní, kde většinou figurovali domácí borci schopní pohybu po hřišti. Když pak už SSZ vstoupil do širokého povědomí, začaly se dít věci. SSZ proti zbytku světa – hlásaly ručně psané plakáty. Zástupci tzv. „Osvěhy“ punktovali všechny zdatné sportovce z Bozkova a širokého okolí, aby SSZ dokázali porazit. Když pak tato „sebranka“ stejně prohrála, okamžitě nutili SSZ k odvetě o druhé pouti! Bývaly to opravdu prestižní boje s poměrně emotivní diváckou kulisou.

Turnaje v nohejbale, u jejichž zrodu stál také SSZ a na jejichž pořádání se stále ještě podílí, přišly o mnoho let později. Nicméně i ty už mají slušnou tradici, vždyť vás letos můžeme pozvat už na 28. ročník této akce.

SSZ přeje všem stálé zdraví, na pouti pak moc pěkné zážitky a krásné počasí.

Milan Dlabola

SPORTOVAT V TĚHOTENSTVÍ? ZDRAVĚ A S ROZUMEM, PROČ NE...

Po dlouhé době přidám pár řádků i já. V zimě to byl rok, co jsem byla na svých posledních crossfit závodech. Pojaly jsme to jako dámskou jízdu a pět sokolek vyrazilo do Ostravy na Bestii Open. Moc jsme si to užily a jako třešeň na dortu jsem si na rozloučenou vybojovala první místo a spokojená se zlatem jsem přešla do nové etapy života.

Jak všichni víte, v lednu se nám narodila naše Klaudivie. Tak se podělím o nadhled sportu v těhotenství, po porodu a s miminkem. Vždy jsem měla představu, jak budu v těhotenství dělat vše a žádné výmluvy, vždyť to není nemoc. Řeči o tom, jak bych neměla tohle a támhleto, jsem moc vážně nebrala, prostě se budu řídit pocitem a budu poslouchat své tělo.

Minulý rok na jaře jsem začala opět hodně běhat i díky společné skupině přátel, kde se každý měsíc předháníme, kdo naběhá nejvíc, s cílem 500 km za rok. První dva měsíce jsem běhala ostošest a v měsíci květnu všechny předběhla, tedy už předběhly, jelikož vtom jsem zjistila tu novinu, že budeme rodiče. Časem se dostavily i nevolnosti, ale díky tréninkům jsem na to nemyslela a bylo mi lépe, tak jsem se i crossfitu mohla věnovat dál. Bohužel zhruba v půlce těhotenství mi vyskočila tříselná kýla a musela jsem zvolnit. Dalo mi zabrat i celodenní stání v práci, ale na pohyb jsem nezanevřela a snažila se alespoň hodně chodit. V šestém měsíci jsme si dali s manželem Sněžku a s Quinečkem našlápli 23 kilometrů. Na lehký trénink jsem zašla už jen občas. Začalo se mi líbit, že nic nemusím, až jsem se obávala, zda se mi po porodu bude zase chtít, když si tělo navyklo na "lenost".

Letošní zima nebyla moc krutá a tak možnost courat s kočárkem byla každý den. Pár dní po porodu už nám byl Bozkov malý a za tři týdny už jsme trajdaly přes Podbozkov a procházky jsme začaly v doprovodu psího mazlíčka natahovat o kilometry. Počasí nám přálo a tak jsme Podbozkov a Jesenný střídaly každý den. První obutí tenisek lákalo popoběhnout, ale zdravý rozum mě přesvědčil, že počkáme až po šestinedělí. A tak jsme poprvé vyběhly s Klaudivkou

Jarní výběh za medvědí česnekem směr Navarov

spolu v kočárku, když jí byly zhruba dva měsíce. Běháme si pro radost, těhotenská kila šla dolů sama během šestinedělí. Se zdravou stravou to zase taková hitparáda není, jelikož luštěniny a dost zeleniny si nemohu moc dopřát ještě teď, jinak mi to dá malá sežrat pláčem, jak ji trápí břicho. Běhat si tedy chodíme 1 až 2x týdně, na túry s nosítkem a i na kolo občas zajdeme, takže se nebráníme jakémukoliv pohybu. Vzít činku do ruky mně hodně chybí, dle rozvrhu tréninků to zatím ještě nezvládáme, ale nemůže být vše hned. Já jsem ráda, že jsem si těhotenství užila po svém a naše dcera se mnou tráví čas jak občas v práci, tak i při všech aktivitách a naplno si to užíváme. Tak mohu za mě určitě říct, že mateřství je nádherná věc a rozhodně né omezení v mých zálibách, jak se mě snažili někteří lidé přesvědčit. Ano, zatím je ještě malinká, tak jde vše, ale razím heslo "Jaké si to uděláš, takové to máš"...

Tak všem přejeme krásné léto a my si třeba stříhneme letos spolu i nějaké závody :)

Svobodovic sportovkyně AHOJ...

O VÝCVIKU PSŮ

Každý rok se v Bozkováčku dočítám to samé, což je myslivost, divadlo, fotbal, hasiči... Chtělo to změnu, tak jsem se rozhodla napsat něco o výcviku psů. Já se svým pejskem Seznamem se věnujeme agility, dogdancingu, sportovní kinologii, stopám, norování, obranám a někdy se zúčastníme nějaké té výstavy.

Jak jsem se k tomuto koníčku dostala?

Ke kinologii jsem se dostala přes mamku, která se jí chtěla věnovat, už když byla v mém věku, ale dostala se k ní až teď. Nejdřív jsem se jezdila jen koukat, přišlo mi to zajímavý a bavilo mě se dívat. Mamka se pak s taťkou domluvili,

že mi pořídí taky pejska, byla jsem tak ráda a šťastná. Teď bylo na řadě vybrat plemeno psa. Nejdřív jsem chtěla Jack Russella teriéra, ale nakonec mi to rozmluvili, že na cvičení bude lepší Parson Russel teriér.

Když už jsem měla vybrané plemeno, zbývalo jen sehnat inzerát s vhodným pejskem. Inzerát sehnala naše známá, moje první výcvikářka Monika Rezlerová. Když jsem viděla tu fotku, hned jsem se zamilovala do hrubosrstého Parsona, v průkazu původu se jmenoval Arys z Číše bavorské, ale já mu začala říkat Seznam.

Když už jsem měla Seznama doma, slyšel na jméno a měl všechno očkované, mohli jsme začít s výcvikem. Nejdříve jsme začali chodit cvičit k Monice Rezlerové do Semil na základní sportovní kinologii a trochu na dogdancing. Potom jsme se dostali na úžasný cvičák s úžasnými lidmi ZKO Smržovka, kde se nás ujala především Mirka Černíková. Zde jsme se začali víc věnovat sportovní kinologii a stopám, potom jsme se začali účastnit i agility s Lenkou Špidlenovou, se kterou jezdíme i na agility tábory a závody. Během výcviků jsme se začali účastnit i výstav a právě kvůli výstavám jsme začali chodit i norovat, abychom se líp umístili. Potom jsme se dostali i k obranám, kde se nás ujal figurant Ondra Lodinský.

Naše úspěchy

Zkoušky

ZN - z norování

F1 - z dogdancingu

ZZO - ze sportovní kinologie

Výstavy

V(výborný) 3

V(výborný) 1

VD(velmi dobrý) 2

V(výborný) 1

Budoucnost

Tenhle rok bychom chtěli složit min. tři zkoušky, a to BH a ZMMP - z poslušnosti, DVD - z dogdancingu. Taky bych se ráda zúčastnila nějakých závodů z agility, možná i z dogdancingu. Taky se chystáme na tři tábory, dva z agility + jeden ze sportovní kinologie a jedno soustředění z dogdancingu. Taky bychom mohli na nějakou výstavu.

Poděkování

Když už mám tu příležitost, tak bych strašně ráda poděkovala Monice Rezlerové za základní cviky jak z poslušnosti, tak i z dogdancingu, Mirce Černíkové za její pevné nervy a skvělý výcvik a taky mamce a tatkovci za podporu jak finanční, tak i psychickou. Mám vás strašně ráda, děkuji moc za vše.

Tereza Koucká (15) a Seznam (3)

Den složení zkoušky F1 z dogdancingu

VČELAŘSKÉ OKÉNKO

Letošní jaro nás překvapilo nástupem vysokých teplot a tím rychlým rozkvětem pyloidárných a nektarodárných rostlin a dřevin. Kdo měl včelstva v síle, tomu stihla i během krátké květnové snůšky nanosit slušnou zásobu medu. Vytáčelo se rekordně brzy, někdo i v polovině května. Slabší včelstva se dostala do síly, kdy už se sběr sladiny chýlil ke konci. Po odkvětu obvykle přichází váhový propad. Včelám po vytočení musí zůstat v zásobě dost medu na překlenutí pauzy při očekávání na medovicovou snůšku z lesů. Ta je podmíněna příznivým počasím pro rozvoj mšic a optimální vlhkostí ovzduší, aby sladina ze stromů byla sběrná a aby jí prudké deště neomyly.

Včelařské nářadí a pomůcky

Od samého začátku včelařství, kdy člověk bral divoce žijícím včelám jejich dílo, aby získal med, pyl a plod, si toto usnadňoval primitivními nástroji.

Chránil se proti jejich bodání kouřem doutnajících dřev, což včely vnímaly jako požár lesa, a namísto útočení na narušitele se snažily zachránit medné zásoby.

S rozvojem včelařství se pomůcky neustále zlepšovaly a rozšiřovaly. Jejich podstata ale zůstala stejná, jako se nemění způsob života včel. A tak dnešní včelař mnohdy užívá kleště na vyjímání rámků, zděděné po dědovi. Jsou to mistrovská díla dávných mistrů kovářů a nástrojářů. Včelaři si předávají tyto nástroje jako štafetu. To platí i pro ostatní pomůcky: kuřáky (pokud se nepropálí), rozpěráky či ruční stříkačku na vodu. Tato byla důmyslně provedená. Včelař postříkem roje vodou odrazoval jakoby zhoršeným počasím usedlý roj od jeho ulétnutí. Dnes se snažíme o to, aby se nám včely nerojily, což je ztráta jak včel, tak i medu.

Rovněž rojáček - což je jakási bedýnka na sebrání usedlého roje, když je dobře zhotovený, může sloužit třeba i stovku let.

Každý tento nástroj má svoji historii a kromě služby, kterou poskytuje, slouží i jako památka na naše předchůdce včelaře, po kterých jsme je z pozůstalosti získali.

Zdeněk Myslivec,

666 LET BOZKOVA

Jde samozřejmě o první písemnou zmínku Bozkova v souvislosti s výběrem papežských desátků (decima papalia), které odváděli kněží (plebáni). Jsou jmenovány všechny fary turnovského děkanátu, bez uvedení roku, ale dle souhlasného názoru odborníků podle některých indicií jde bez pochyby o rok 1352.

K založení vsi došlo ale poněkud dříve, když král Jan Lucemburský r. 1333 připojil k Čechám Slezsko a pohraniční hvozdy – jak se tehdy říkalo, se stal vnitrozemským na této straně a ztratil obranný význam. Ves spolu s Jesenným a Roztoky byla založena cisterckými mnichy z kláštera Hradiště nad Jizerou, neboť v r. 1360 je směnili tamní opat Předbor s Haškem z Lemberka za vsi ležící blízko kláštera. V době založení podle počtu polních cest (každý grunt měl svou vlastní cestu) bylo zde 24 usedlostí a cca 100 obyvatel a dnes ve více než 300 domů (přes 100 není trvale obývaných) bydlí cca 570 lidí.

Stanislav Hlava

FEUDÁLNÍ PÁNOVÉ - VLASTNÍCI V BOZKOVĚ

Minule jsme si představili první feudální pány Bozkova a zmínili jsme se o bozkovském hrádku a dvou zajímavostech, které se k němu váží. Objasníme si je.

Z historické zprávy se nedozvíme, kdo hrádek prodal. Výslovně je jmenován jen kupec. Koupil ho rytířský rod Klumačů z Bořejova, který v roce 1363 Bořejov prodal a přestěhoval se na hrádek. Bozkov tím měl vlastní šlechtu, protože Klumačové si začali říkat páni z Bozkova. To je první zajímavost. Klumačové zůstali jedinou šlechtou, která sídlila v Bozkově. Bozkov jim nikdy nepatřil. Nebyli jeho feudální vrchností. Na koupi Bozkova možná neměli nikdy peníze. Je možné i to, že se o jeho koupi ani nepokusili. Stačil jim veliký statek u hrádku, jenž byl svobodný a nezávislý na vrchnosti, které Bozkov právě patřil. Byli vlastními pány. Dějiny Bozkova si jich moc nevěšmájí. Z celého jejich rodu zaznamenávají jenom dva muže. Pana Zdeňka, který hrádek koupil a přivedl sem svoji rodinu, a pana Smila. Ten v roce 1453 před komisí v Praze vymáhal dědictví své manželky Aleny z Řisutě a její věno, o které přišla v husitských válkách. Jak dlouho sídlili páni z Bozkova na hrádku, není doloženo. S vysokou pravděpodobností můžeme říci, že to bylo 100 až 180 let. Někdy v této době z Bozkova odešli. Jak konkrétně se to stalo, nelze zjistit. Klumačové mohli hrádek prodat nebo vymřít po meči. Pak by dědičkou byla žena a provdáním by přivedla na hrádek jiný rod. Poslední prokázaný majitel hrádku byl pan Adam z Vartenberka. Patřil mezi vysokou šlechtu. Byl majitelem několika panství. Nevíme, jak hrádek získal. Zda přímo od Klumačů nebo byl mezi nimi ještě jiný majitel. Je tu jen jedna jistota. Pan Adam byl u zkázy hrádku. Zúčastnil se neúspěšné vzpoury šlechty proti králi Ferdinandu I. A trest ho neminul. Spousta jeho majetku byla zkonfiskována ve prospěch krále. Mezi jiným i bozkovský hrádek. Kupec se žádný nenašel. Proto byl statek rozparcelován a jednotlivá pole prodána místním sedlákům. Neprodaný hrádek pak zpustl a časem zanikl.

Ale vraťme se na začátek. K jeho prodeji v roce 1363. Napsal jsem, že tento prodej přinesl dvě zajímavosti. Tou první byl příchod jediného šlechtického rodu do Bozkova. Druhá je ještě zajímavější. V Pomněnkách od P. Štajnygra najdeme pojednání o výměně Bozkova, Jesenného a Roztok za statky u Hradiště. Šlo o výměnu mezi cisterciáky a Haškem

z Lemberka. Na tento text plynule navazuje zpráva o prodeji hrádku Klumačům. Vypadá to tak, jako by i hrádek prodávali cisterciáci. Pokud by to byla pravda a cisterciáci by vlastnili i hrádek, pak by to potvrzovalo starou bozkovskou legendu, že mniši založili hrádek, a vysvětlení by se nabízelo v souladu se zahájením dolování železné rudy a jejím následném zpracováním.

Pak by se dalo spekulovat, že tajemný muž jménem Bosko, který dle pověsti sídlil na hrádku, byl zde správcem a mohl být pověřen i vedením kolonizace Bozkovska a dát jméno Bozkovu. Důkaz, že to tak bylo, nemáme. Prodejce hrádku už zůstane neznámý.

Vraťme se ale k bozkovské vrchnosti. Někdy před rokem 1380 prodal pan Boček z Kunštátu a Poděbrad Bozkov, Jesenný a Roztoky panu Jindřichu z Valdštejna. Tento šlechtic byl současným majitelem navarovského panství. Nekoupil tyto vesnice z obchodních důvodů, ale připojil je k navarovskému panství. Důležitá událost se stala okolo roku 1395. Z neznámého důvodu pan Jindřich z Valdštejna přenechal Bozkov panu Haškovi z Lemberka. Předpokládá se, že spíše než o prodej šlo o výměnu vesnic. Ale mohlo jít i o majetkové vypořádání. Opravdu nevíme. Ale převod Bozkova přinesl jednu velkou nepříjemnost. Došlo k roztržení bozkovské farnosti. Svého majitele totiž změnil jen samotný Bozkov. Jesenný a Roztoky zůstaly, po dalších 270 let, trvalou součástí navarovského panství. Pan Hašek z Lemberka byl jediný, kdo vlastnil Bozkov ve dvou různých dobách. Vrátil se mu po 30 letech. Tentokrát už pan Hašek připojil Bozkov k semilskému panství. Bylo to připojení trvalé. Až do konce feudalismu. Spojení Bozkova a semilského panství trvalo 450 let.

Příště se dostaneme už do doby husitské. Krásnou pouť všem čtenářům přeje

Ludvík Kousal

SLOVA Z MODLITEBNY ČČSH

Vážení čtenáři Bozkováčku, asi netřeba nikomu připomínat, že se píše rok 2018, vždyť už jsme v jeho polovině. Jak rychle ten čas utíká! O tomto roce se mluví jako o tzv. „osmičkovém“, protože se k němu váží různá výročí. Některá z nich jsou smutnou připomínkou a vážným mementem, jiná naopak zvou k oslavě vděčné a radostné. Ta druhá varianta platí o Sboru Dr. Karla Farského v nedalekých Semilech. Letos totiž slavíme 80 let od jeho vybudování. Ráda bych tomuto výročí věnovala i pár řádků na stránkách poutního Bozkováčku. Nejen proto, že náboženské obce Církve čs. husitské v Semilech a v Bozkově jsou už po dlouhá léta v úzkém sepětí, ale zejména proto, že tohle osmičkové výročí rozhodně za připomínku stojí. Semilský sbor byl budován v roce 1938 a to je takový zvláštní kontrast. Rok 1938 je pro naši zemi rokem velmi pohnutým. Nad svobodnou demokratickou Československou republikou se stahovalo temné mračno nacistické okupace. Už jen ze stručné rekapitulace některých událostí té pohnuté doby člověka zamrazí. Hitler hrozí útokem na Československo, Henlein je ustanoven místodržícím pro oblast Sudet, v květnu vláda vyhlásí částečnou mobilizaci záloh čs. armády, v září je v ohrožených oblastech republiky uplatněno stanné právo a následně proběhne celková mobilizace..., aby nakonec bylo „o nás bez nás“ rozhodnuto podpisem Mnichovské dohody 29. září 1938. „Bude válka, nebude válka?“ ptali se lidé a hleděli do budoucna s oprávněnými obavami. Panovala veliká nejistota, strach. A přece se naši předkové rozhodli v takto napjaté atmosféře přistoupit ke stavbě kostela. V atmosféře, kdy si mohli zoufale a rezignovaně říci, že stejně nic nemá cenu, nesložili ruce v klín, nýbrž s vírou a nadějí spojili své síly a pustili se do budování chrámu Páně. Prostředky na stavbu vybrali sami mezi sebou. Někdo přispěl velkým darem, jiný třeba jen pár korunami. Každý, jak mu jeho situace dovolila, ale ochotných dárců se našlo dostatek. Nejen ze Semil, ale také z okolních obcí. Stavba pak vznikla neskutečně rychle. Ruku k dílu tehdy přiložil každý, kdo jen trochu mohl. A Bůh se k jejich úsilí přiznal a požehnal jim. Sbor byl vybudován za pouhé čtyři měsíce. 8. května 1938 se konala slavnost položení základního kamene a už 18. září téhož roku se v novém sboru konaly první bohoslužby. Otevření kostela se tenkrát stalo tichou manifestací za mír a svobodu.

S vděčností a radostí si v Semilech toto výročí připomínáme. V květnu byla při noci kostelů v hlavním chrámovém prostoru otevřena výstava k 80. výročí sboru. Výstava potrvá až do adventu a srdečně na ni zveme i Vás, obyvatelé Bozkova.

Ostatně také Husův sbor v Bozkově v tomto roce slaví své výročí. Není sice kulaté, ale „jen“ polokulaté, avšak pro nás má svou důležitost. 3. června 1973 byl vysvěcen zdejší Husův sbor. Letos tedy od této chvíle uplynulo 45

Z návštěvy královéhradeckého biskupa ČČSH Pavla Pechance v Bozkově
let. Byl to jeden z velmi významných okamžiků v životě bozkovské náboženské obce. Cesta k němu však vůbec nebyla snadná. Církev československá husitská v Bozkově dlouho usilovala mít v obci vlastní dům, kde by se věřící mohli scházet. Toto toužebné přání se naplnilo díky úsilí kazatelky Anny Klasové až v roce 1971. Předcházela tomu léta mnohých složitých peripetií, těžkých chvil, zklamání i nových nadějí. Československá církev v Bozkově prošla v době komunistického režimu mnohými ústrky. Bozkovští se ale nevzdali a nakonec se jim právě v r. 1971 podařilo zakoupit dům čp. 95 na návsi. Následující léta se pak nesla ve znamení budování vytouženého sboru. Na ně byl položen hlavní důraz. V roce 1972 byl v průčelí domu umístěn nápis „Husův sbor“ a symbol naší církve - kalich s křížem ze skleněné mozaiky. Roku 1972 pak byla částečně vyměněna podlaha v kanceláři a především rozšířena a dovybavena modlitebna. Rok 1973 přinesl její vysvěcení. Jednalo se o radostné završení dlouhého úsilí a poctivé práce bozkovských bratří a sester. Stejně jako Semilští, tak ani oni se nevzdali a navzdory neblahým časům si zachovali víru a naději a Pán Bůh jejich dílu požehnal.

Osmičkový rok nabízí příležitost ke vzpomínce. Výročí sborů v Semilech a v Bozkově zvou k radostné a vděčné oslavě. Naši předkové nám dali příklad obětavosti. Naděje, která doufá za každých okolností, nerezignuje a nevzdává se. Příklad upřímné víry a také příklad nezdolné touhy po svobodě, ke které jsme my lidé byli Bohem povoláni, tak abychom v lásce sloužili jedni druhým. Jsme zváni, abychom tohoto jejich příkladu následovali. Pán Bůh totiž žehná právě tam, kde lidé s vírou a nadějí společně o něco dobrého usilují.

Milí přátelé, přeji Vám krásné léto a především víru a naději, která se nevzdává, Boží požehnání pro každé dobré dílo.

Vaše Lada Kocourková, farářka ČČSH v Bozkově

DRAZÍ OBČANÉ A PŘÁTELÉ BOZKOVA

Maminka řekla pětiletému Davidovi: „Ježíš je v nebi.“ Malý chlapec odpověděl: „Ne, Ježíš není v nebi, je v mém srdci.“ Maminka mu vysvětlovala, že si to navzájem neprotiřečí. Nebe že není místo a Ježíš že je také v jejím srdci. „Ne, maminko, Ježíš není v nebi, je v mém srdci a v mém srdci je nebe.“

Moji milí, a co je v našich srdcích? Většina z nás má různé představy nebe. Spojujeme si jej s tím, co nám přináší radost a štěstí. Dává pocit tajemství a svobody. Malíři a spisovatelé vidí v nebi dar a inspiraci k velikým dílům.

Paul Cezanne, francouzský malíř, řekl: **„Jsem jen ubohý malíř a štětec je výrazovým prostředkem, který nebe vložilo do mých rukou.“**

Salvador Dalí, významný katalánský malíř, psal: **„Nebe nelze najít nahoře ani dole, vpravo ani vlevo, nebe lze najít přesně ve středu prsou člověka, který má víru.“**

John Lennon, britský zpěvák a skladatel, zpíval: **„Protože je nebe modré, mám slzy v očích.“**

William Blake, anglický malíř a básník, napsal: **„Vděčnost je samo nebe.“**

Myslím si, že každý z nás, když vidí modré nebe, cítí útěchu duše a vzpomíná na krásné okamžiky života. Někdy nám malé obláčky připomínají postavy ze života a hrajeme si s vlastními myšlenkami a představami. Když slza skropí naše oči – nebe nás vede k opravdové lásce. Víra v tajemství nebe nám otvírá prostor pro štěstí – a ukazuje touhy našeho srdce. Obláčky nebe kreslené dětskou rukou nad maminkou a tatínkem nás učí atmosféře lásky. To, co je

tak daleké a nepochopitelné, vnímáme najednou v našich srdcích. Jak řekl onen chlapec: **„V mém srdci je nebe.“**

Ježíš Kristus nám ukazuje cestu k nebi, která začíná v pozemském životě. Věřím, že i v naší obci a okolí máme hodně příležitostí poznání nebe a štěstí. V tichosti přírody, při zastavení na hřbitově, u pramínku „Matičky“, v uměleckých výtvarných dílech dětí ze školy a školky, ve slově pozdravení a rukách pomoci a práci.

Nebe se pro nás stává reálné a více pochopitelné, život v obci radostnější. Když k tomu přidáme krásné kočáry s malými princí a princeznami, můžeme si v srdci říci, že jsme šťastní a vděční, že nám Bůh otevírá prostor v tomto krásném bozkovském místě. Přeji Vám všem takovou víru a radost z pozemského nebe, které tvoříme společně. Čím více je nebe v mém srdci, tím je u nás více naděje a lásky. Kéž nám každý obláček dobré zprávy přináší kytičku z ráje štěstí. Nebe je dar obětování svého srdce pro druhého člověka.

Při této příležitosti Vás srdečně zvou na tradiční poutní mše sv.

- 1. 7. 2018 - v 8:00 a hlavní v 10:00 hodin, kterou bude sloužit P. Ladislav Souček
- 19. 8. 2018 - v 8:00 a hlavní v 10:00 hodin, kterou bude sloužit P. Richard Polák
- 9. 9. 2018 - v 10:00 hodin
- 23. 9. 2018 - v 10:00 hodin

P. Krzysztof Mikuszewski MS

NEJEN VZPOMÍNKA MINISTRANTA

Krásný slunný den – asi neděle – jde se do kostela a děje se něco nezvyklého. Ač není žádná pout' – všude hodně lidí. Převlékáme se do rochet, v sakristii je nás nějak moc. Paní Hlavová lomí rukama nad tím, proč právě jejich Staník (zdaleka ještě ne Sláva) má být vyznamenán důležitým úkolem, jako je pečovat o biskupskou berlu. Ještě vím, že o mitru se měl starat, v podvědomí všech daleko úkolu hodnější, můj bratr Jirka.

To už jsem věděl, že budu přítomen něčemu výjimečnému. Něco se totiž o tom v sakristii konspativně šuškávalo, ale z toho si vybavuji především nejistý výraz našeho faráře Čálka.

O žádném biskupovi jsem před tím neměl ani tušení (byli, jako by nebyli) a teď najednou před námi poněkud mohutný, ale ne však zdravě vyhlížející obr, ke kterému všichni v přeplněném kostele upírali své zraky s nezměrnou úctou a

dojetím, jako že je něco takové vůbec možné. Tak moc jsem netušil proč. Vždyť jsem v té době např. vůbec nevěděl, že pan Hádek, co dost mizerně chodí o holi z ouvoza, je, v komunistickém kriminále zmrzačený, kněz. Naši, asi ze strachu, před námi o těchto věcech do té doby nemluvili.

Bylo mi jedenáct. Mě žádnou vyznamenávající úlohou jako Standu a bráchu nikdo nepověřil. Byl jsem pouhý statista na pokraji, jak patrně z jedné fotografie od oltáře, takže jsem asi ani nezvonil. Ale byl jsem při tom!

Jestli jsem byl u přivítání či rozloučení s litoměřickým biskupem Štěpánem Trochtou, si nevybavuji, ale asi jo. Dnes už vím, že jsem byl přítomen zázraku! Posuďte sami:

Štěpán Trochta se v mládí nadchl pro dílo salesiánů. Není tedy divu, že ho po roce 1939 sledovalo gestapo, vždyť on ovlivňoval tolik mladých lidí. Po atentátu na Heidricha byl zatčen, odsouzen k nuceným pracím a v jeho papírech byla poznámka – návrat nežádoucí. Převezli ho do Terezína. Trochta byl přidělen k pracovní skupině a u koleček se setkal s pozdějším kardinálem Beranem. Od té doby táhli, tak pomyslně, jednu káru. Bylo to takové jejich společenství v utrpení.

Štěpán Trochta byl pak transportován do Mauthausenu, pracoval v kamenolomu a jednou byl určen k vyvážení

výkalů. Dozorci se zdálo, že je pomalý, a tak na něj dvakrát vystřelil. Štěpán zůstal nehybně ležet, byl hozen na káru a odvezen ke krematoriu. Odtud se vplížil zpátky do tábora, kde mu spoluvězeň – lékař – vyřízl kulku z nohy a ruky. Ovšem Štěpán byl už vyškrtnut ze seznamu vězňů. Dalšímu vězni, z vrátnice, se podařilo Trochtu opět do seznamu napsat, ale už bez poznámky – návrat nežádoucí. V roce 44 byl přemístěn do Dachau, kde se opět setkal s Josefem Beranem.

Po válce se vrátil do Prahy, v roce 47 se stal litoměřickým biskupem. Ovšem nečekalo ho nic jednoduchého, protože v roce 48 nastal velký tlak proti církvi. Jeho spoluvězeň z koncentráku Alexej Čepička chtěl Trochtu navnadit, aby se stal rozkladným činitelem tím, že vytvoří jakousi státní církev. Trochta s úsměvem odmítl. Byl internován, později zatčen a v roce 53 odvezen do Ruzyně. Trochta později vzpomíná, že ani v Mauthausenu to nebylo tak zlé jako v těch vězeních komunistických! „Kdybych nebyl křesťanem, asi bych si vzal život,“ řekl několikrát.

On vlastně prožil celý ten zbytek, až do roku 68, v internaci. Pak se sice na krátkou dobu vrátil do svého biskupského sídla v Litoměřicích, ale v roce 74 zemřel, když vlastně byl taky neustále vyslýchán a otravován církevními tajemníky. Nakonec ještě většině smutečních hostů nebylo umožněno zúčastnit se pohřební bohoslužby!

Kdosi po jeho pohřbu poznamenal, že jeho přátelé truchlili, svatí v nebi se radovali a ďáblové na zemi i v pekle si

oddechli. Možná je to to nejtrefnější označení života tohoto svědka víry. Je dobře, že máme takové lidi, kteří dokážou zlo držet na uzdě, i když jim samotným není dobře! (Petr Prokop Siostronek, Čro 2, 22. 4. 2018 (zkráceno))

Když mě napadlo, že by bylo vhodné tuto událost po 50 letech připomenout, byl jsem zmaten a moje přesvědčení, že k tomu došlo až po srpnových událostech, dostávalo trhliny. Mí známí byli přesvědčení, že se to stalo někdy na přelomu května a června (krásný slunný den!). Ale pocit, že se děje něco za hranou – nepovoleného – a co bude dál, ten tam byl. (Obavy pátera Čálka v to nepočítaje – vše se vysvětlilo ihned po mši. „Sedes vydrželo,“ oddychl si. Pan biskup byl vskutku obr a křeslo bylo prolezlé červotočem.) Mou nejistotu, po výzvě k prohledání domácích archivů, rozptýlila paní Zdena Ceéová z Jesenného. Na fotografii pana Hádky ze Semil je zezadu uvedeno: „Štěpán Trochta Bozkov 20. 10. 1968“. Informace velmi cenná, neboť farní pamětnice nic, v Litoměřicích údajně totéž.

Po prostudování historických dokumentů jsem zjistil, že pan biskup Trochta do své funkce znovu nastoupil až k 1. září 68, a to po více jak půlročním přemlouvání. Proč se zdráhal, je, mezi těmi, co je to zajímá, všeobecně známo.

Dnes už nám nemá kdo odpovědět na otázku, proč byl krátce po nástupu do funkce, v době již krátícího se závanu svobody, vyznamenán jeho přítomností právě Bozkov.

Asi si to tehdy zasloužil...

Josef Kurfiřt st.

PATER VÁCLAV DUŠEK, POŘIZOVATEL A SVĚTITEL SOCH

Jmenovaný P. Dušek zde zatím působil nejdéle ze všech zdejších duchovních, a to celých 35 let od r. 1757 do r. 1792, to jest celých 35 let. Narodil se v Jilemnici a zažil čtyři panovníky: císaře Karla VI., Marii Terezii, Josefa II. a Leopolda II., šestiletou válku, při níž se zde na faře před ní ukrýval zdejší patron hrabě Ferdinand Millesimo a Caretto a zhlédl zde pašijovou hrumístních herců a odměnil je penězi. Zrušil též místním sedlákům robotu osobní a potažní a změnil ji na peněžní. R. 1775 dne 25. března zde přivítal coby poutníky povstalce a tímto taktickým činem zabránil zde plenění, k němuž všude jinde docházelo. Napůl s obcí za 170 zlatých zakoupil v dražbě chalupu čp. 40 pro školní vyučování, které zde probíhalo již od r. 1747 se založením fary, nejprv v selských světnicích a od r. 1760 v dřevěném přístavku u čp. 60. Císařovna Marie Terezie zavedla povinnou šestiletou školní docházku (po r. 1858 prodloužena na osmiletou) svým patentem z prosince 1774. Od r. 1773 slouží budova zvaná Na Můstku, arci po úplné přestavbě, do dnešních dnů, když v době největší slávy v ní bylo zapsáno až 208 žáků.

Vlastním nákladem nechal pořídit sochu zdejší madony v r. 1765 a umístit ji nad hlavním vchodem do kostela a v r. 1772 sochu sv. Josefa při poutnické cestě mezi Bozkovem a Jesenným s rozluštěnými iniciálami W/enceslaus/ D/ussek/ C/uratus/ B/oscowiensis/ F/ieri C/uravit/, tj. nechal postavit. V 90. letech se zloději chystali sochu ukrást. Byli však vyrušeni a socha byla deponována zatím na obci

v Jesenném. Poslední jím pořízené dílo je kříž nad vlastním hrobem s letopočtem 1791, který má na soklu opět zpodobení zdejší Panny Marie a opět iniciály W D C B. Její sochu musel z nařízení císaře Josefa II. snést z oltáře, ale po krátkém čase, i když zákaz ještě trval, ji vrátil zpět. V té době sem na poutě přicházelo přes 10 tisíc poutníků a vypomáhalo až 20 kněží. Kříž i hrob byly opraveny zásluhou zdejšího p. Ludvíka Kousala.

Další kultovní objekty jen posvětil. V r. 1768 sochu Panny Marie bozkovské při poutní cestě u Jesenného, pořízenou bratřími Šimčovými z Roztok. Nedávnou opravu provedl majitel pozemku, na němž stojí na válcovém sloupu. Na roztocké půdě pod kopcem Bučí stojí socha P. Marie Karlovské (těhotné) z r. 1760 od turnovského Jana Chládky, rovněž P. Duškem posvěcená. V r. 1775 posvětil zde u domu jmenovaného U Janských sochu sv. Jana Nepomuckého ve tvaru prodlouženého poprsí. Socha byla vandaly r. 1935 stržena, neobnovena a její torso je deponováno u čp. 169.

P. Štajnygr v Pomněnkách z Bozkova zmiňuje náhlé uzdravení malé dívky. Za zmínku stojí jím pořízené vymalování Loretánské litanie v lodi zdejšího kostela, jež je jedinečné. Dílo provedl francouzský malíř Desin.

P. Dušek zemřel náhle v březnu 1792. Nezanechal po sobě žádný majetek, jen památku.

JE TOMU 50 LET...

Dychtiví spěcháme pro noviny na poštu pod kostelem. Jsme zklamáni, v naší „Lido – demo“ ani v jiných denících nic není. Vždyť od nevšedního budíčku: „Vstávejte, dokud rádio ještě vysílá!!“ víme, že jsme přepadeni Rusákama! Je kalné letní ráno, jaké bývá, když se srpen vlámává do září – jasno, ale „podyma“. Sedíme bezradně na patníku u kostela (to se na něm ještě dalo sedět), nad námi na nebi hučí motory antonovů. „Se Sovětským svazem na věčný čas – ale do prdele,“ odplivne si upřímně místo odpovědi na pozdrav, bosa z ouvoza přicházející, paní Doležalová. Křečovitě se tomu zasmějeme, spíš ze slušnosti. Myslíme si totéž...

Všecko se to dalo pozvolna. Ve škole už nám nečetli „Odvažnou školačku“, ale suplující sl. Sedláčková nás seznamovala s „Kájem Maříkem“ a „Broučkama“. Ještě jsme však malovali Auroru s padesátkou (to už jsem si pamatoval, že má tři komíny), později k Únoru fabriku se zubatou střechou a s jedním, zato pořádně kouřícím, komínem. Mezitím se měnily některé stereotypy. Ještě jsme chodili v sobotu, byť na dvě hodiny, do školy, ale už ne každou. Presidentem na čelní stěně ve třídě byl stále nevýrazný A. Novotný; přišel ale o funkci, o které jsme před tím vůbec nevěděli. Tu podědil usměvavý chlapík s vysokým šikmým čelem, o kterém se před tím také nevědělo. O presidentovi se přestalo mluvit. Na OH v Grenoblu jsme nepokorně nespĺnili v hokeji obvyklou úlohu obětního beránka s Rusama (tehdy ještě ne Rusákama) a dovolili si troufale vyhrát (5:4). Zemědělské vysílání už neposlouchala jenom podřimující babička, zajímalo i otce. Nějaký Sláva Volný tam totiž už nemluvil jen o „orbě s předradličkou“. Tak jako táta nebyl zemědělcem, nebyl ani spisovatelem, přesto si objednal „Literární noviny“. Byli jsme svědky i obětmi toho, že informace se sháněly, kde se dalo. Ze spalniček jsme se léčili za nepředstavitelného hlomozu rušiček. Rádio bylo ve vedlejší obývací a pilný otec, vyučující po odpoledních hudbě, se při ranních dodělávkách po celém novém domě snažil z vysílání něco pochytit. Rušiček postupně ubývalo, Londýn už šel jako Praha. Konec tohoto boje s diversí velmi prožívala babička při tření česneku do polívky. Ve zprávě totiž převáděli roční náklady na rušení z Kčs na, pro ni, která šetřila každou bramboru, názornější zemědělské komodity. Stovky tun másla, miliony vajec...

Dávno před tím se dal dědeček (od druhé babičky) do uklízení chodníku. Do okna si dal tlampač a prožíval slavnostní náladu. Volil se president, pro nás neznámý generál. Byl nám vcelku sympatický a na prvomájové tribuně se ten dobrácký děda k usměvavému mladému Dubčekovi docela hodil. Nevím, že by se někdy před tím (ani potom) u nás reportáž z manifestace poslouchala. My jsme tak akorát strojili májku. Avšak tentokrát byl dědečkův tlampač venku opět a u nás zase řval „Popular“ i „Talisman“ – táta po domě nikdy nezahálel. My s nadšením poslouchali a litovali, že naši s námi do průvodu nechodí. Zajímalo nás, jak asi vypadají, kdo jsou ti skauti, legionáři a sokolové, o kterých se nadšeně mluvilo. Realita na fotografiích, později v novinách

nás poněkud zklamala – což legionáři, těm to celkem slušelo, asi jako horníkům, ale skauti vypadali jako hasťoši a sokolové nám připadali jako z orientu.

Bylo krátce před tím, kdy jsme zas, tentokrát k 23. výročí, měli kreslit smíchovský tank č. 23 na soklu. To, že světová válka nebyla pouze osvobození Prahy tímto tankem, už jsme snad věděli. Na obrázcích z průvodu však šli hrdě i nám dosud zatajovaní „západáci“ – letci, vojáci od Tobruku... To nás zajímalo. Začali jsme probírat i tátovy knížky. Najednou jsme však nestíhali – začaly vycházet foglarovky!

Vesele později působila vápnum počmáraná silnice a chodníky okolo sokolovny. „Co si nedokážou říct z očí do očí, načmárali na silnici,“ říkala babička, „ale to by museli počmárat až do Roztok!“ Asi věděla víc než my. Pro nás to bylo povyražení, my nevěděli nic. Jen ta jména některých ctihodných občanů...

Někdy v červnu jela matka s osazenstvem jesenské brusírný poprvé (a naposled) do Německa (tedy NDR). Přivezla nám tehdy nebývale velký červený míč, který se po krátké době začal podobat ragbyovému, a informace z druhé strany hranice. To, že se po republice potulovala spojenecká vojska, kterým se pod všelijakými záminkami nechtělo ukončit cvičení, jsme s pobavením sledovali. Ale že se po svém rozpačitém odchodu houfují na dostřel u naší hranice, jsme vzali na vědomí až od ní.

Přiblížily se prázdniny. Opravovala se škola a učili jsme se v hasičárně. Když jsme dostávali vysvědčení, nemohla se paní učitelka Bernardová dostat domů – byla stávka řidičů autobusů! To slovo jsme znali jen z vlastivědy a „Malého Bobše“.

Postupně, čím dál rychleji, začínaly prosakovat na povrch všelijaké nepravosti 50. let. I my jsme začínali pročítat noviny. Už ne pouze v sobotních „Zemědělkách“ populární „Kriminální případy“, ale i články o, pro nás nepochopitelném, zacházení s hrdinami z války – věznění, mučení a popravy. Ne Němci, ale vlastními lidmi! Tehdy jsme začali chápat dříve nepochopitelné dědečkovy klení: „Beftie nafistický, bolfevický – zafraný“ (dědovi nák nešlo „es“, anebo to hrál, aby to nebylo zas tak moc sprostý). Bylo cítit, že pokud se něco nestane, leckomu poteče do bot. Po úlevě z líbačky na nádraží v Čierné nad Tisou jsme ani nestihli zaznamenat nějaký jednání v Bratislavě; byla druhá pouť, dokonce snad s komediantama.

A potom ve středu to kalný ráno. Rádio běželo pořád – přímý přenos střelby v ulicích – úleva, když po obsazení budovy na Vinohradské se rozhlas, byť za improvizovaných podmínek, opět ozval. Tak jsme se dozvěděli, že naši, tehdy milovaní, představitelé žijí a „jednají“ v Moskvě. Nedorozumění se přeci vysvětlí!

Tranzistoráky jsme tenkrát neměli, a abychom byli dnešním výrazem „in“, nosili jsme alespoň atrapy vyrobené z kousku trámy. Mezitím byla celá vesnice opět, ale nyní již internacionálně, počmárána.

Zatímco v Praze přibývalo obětí, nám se okupace prezentovala především, pro nás atraktivními, nízkými přelety neuvěřitelného množství letadel, starostlivou mámou zabývající se syslováním válečných zásob potravin, množstvím cyklostylovaných a ostatních letáků a plakátů, ale naopak omezeným množstvím novin (většinou pouze „Práce“ a „Pochodeň“). Okupantský gaz s charakteristickými bílými čísly v černém poli jsme poprvé viděli snad až po plačtivém Dubčekovu projevu.

Potom se už jenom uklízelo podle toho, jak nám bylo v Moskvě dohodnuto. Necháпали jsme, že ti samí vlastenci, co „Dubčeky a Svobody“ vyvěšovali, je nyní odstraňují. Začala normalizace. Pod tím pojmem jsme si naivně představovali, že Rusáci odtáhnou, všechno se opraví a začne normální život. Vskutku normálně jsme šli do školy, rodiče do práce, autobusy jezdily a obchody zas fungovaly. Ale Rusáci se dočasně ubytovávali. Před rozhlasovými novinami nadále neznělo „Kupředu levá“, vládli nám ti samí politici, mluvilo se o polednovém směřování. Zdálo se, a my jsme tomu rádi věřili, že ač tady zůstanou, do našich věcí se plíst nebudou. Dle původního termínu byly zavedeny všechny soboty volné, svobodně jsme si zazpívali k 50. výročí republiky při vysazování lip svobody (obě později překážely) a bez jakéhokoliv vlivu na náš život začala federalizace. Foglarovky, stejně jako nový časopis „Skaut Junák“, nadále vycházely.

Někdy v září jsme se ale hrnuli do biografu na filmový týdeník o srpnových událostech. K našemu rozčarování jsme však mohli zhlédnout jen projíždějící transportéry a stojící tanky – jaký to rozdíl oproti obrazovým reportážím v „Květech“ a ve „Světě v obrazech“ asi týden před tím. Netrvá dlouho a opět se z obýváku ozývá hlomoz rušiček. To už začíná vadit hlas jednoho z hrdinů srpnového vysílání Čs. rozhlasu. Sláva Volný už totiž komentuje dění v ČSSR ze zahraničí. Byli jsme otcem poučení, že to není práce okupantů. Ale že si pod jejich záštitou, jak jsme již viděli na konci srpna, umíme „uklidit“ sami!

Všechno se to dalo pozvolna – ale nějak obráceně...

Nakonec jsme se přeci jen pobavili. Rozhlasový „Silvestr 68“ byl dlouho nedostižnou legendou. Bohužel ale i „labutí písní“ za nadějami předchozího roku.

V časové tísní jsem nedokázal sehnat ani jednu vhodnou fotografii, tak alespoň jednu dobovou bajku:

Zajíc, syslík, veverka a krtek uzavřeli s tchořem obranný pakt proti lišce. Žilo se jakž takž, i když liška si žila líp. Jednou se zajíc rozhodl, že si vyčistí pelíšek od bobků a loňského listí... To se nelíbilo tchořovi, a proto svolal ostatní a dohodl jim, že zajíci pomohou pořádek udělat. Za noci vtrhli přátelé do pelíšku a rádně mu ho rozryli, jestli tam nejsou lidský chlupy. Nebyly. Naopak syslíkovi a krtekovi se u zajíce zalíbilo, a že by si šli domů také poklidit. Ale moudrý tchoř rozkázal: „Smrdí to tady! A proto se odtud nehnete, dokud ten zápach nevyženeme!“

Josef Kurfiřt st.

PRO PAMĚTNÍKY – ROK 1968

CO SE UDÁLO V BOZKOVĚ PŘED PADESÁTI LETY

Kronika Bozkova podrobně popisuje politické události i mezinárodní ohlas „pražského jara“. Příčiny, průběh i důsledky jsou líčeny z pohledu celostátního. Několik stránek je věnováno cestám do vesmíru – první oblet Měsíce. Jsou také zmíněny naše úspěchy na olympijských hrách v Mexiku (Věra Čáslavská). A pak už následují informace týkající se Bozkova.

- V neděli 20. října navštívil zdejší faru biskup Trochta, který posvětil kostel (prvně byl posvěcen biskupem roku 1693). V neděli 24. listopadu navštívil Bozkov druhý biskup, a to církve československé, Josef Pochop s manželkou a dcerou. Pobožnost se konala ve sborově sokolovny za hojně účasti věřících.
- 29. dubna začala oprava školní budovy. Opravu prováděl zedník Jan Zilvar z Bozkova s několika přidavači. Oldřich Kvíčala prováděl práce natěračské, Jan Lukášek provedl malbu opravených místností školy. Budova byla velmi pěkně omítnuta, takže mnohým návštěvníkům připadá jako nová. Byla dána nová okna a nová plechová střecha. Oplechování střechy provedl Přemysl Dolenský ze Semil se svými třemi syny. Dva záchody v přízemí byly zrušeny, místo nich tam budou umístěny šatny pro žáky. V místnosti bývalé šatny bude zřízeno museum. Podlaha v dílně byla vytrhána a nahrazena betonovou. Plány opravy školy vypracoval syn Jana Zilvara Oldřich, škola má nyní vzhled skutečně pěkný.
- Ve stavbě svého rodinného domku pokračoval Jiří Hádek a Jar. Václavík. Oldřich Prokop začal stavět na zahradě svého tchána Doubka, když před tím na hřišti pod hřbitovem dělali tvárnice s J. Řehákem, který tam má v úmyslu stavět.
- V září bylo započato s pracemi na rozšíření veřejného výbojkového osvětlení. Bylo postaveno 15 nových sloupů.
- K nové lávce přes Kamenici byly brigádně zhotoveny tři betonové pilíře. Na ně má být upevněna ocelová lávka, kterou už dříve MNV zakoupil a která je složena pod nádražím na Bohuňovsku. Záleží teď na solidnosti firmy, která má práce provádět, kdy lávka bude hotová.
- V tomto roce sehráli ochotníci jedno divadlo „Plukovník Chabert“ za režie Vrat. Ouhrabky a loutkové představení Kašpárek a Čmoudrcha.
- Kromě každoměsíční přednášky zahrádkářů bylo uspořádáno 6 přednášek s tématem zeměpisným, vlastivědným a zdravotním. Děti místní školy se zúčastnily při pořádání dvou besídek. Návštěvnost místního kina byla i nadále stálá.
- V říjnu bylo vzpomenu 50. výročí založení republiky. Byly zasazeny dvě lípy republiky, a to u mateřské školy a u požární zbrojnice. Náš stát nemá na oslavy výročí svého vzniku štěstí. V roce 1938 bylo místo oslav 20 let trvání státu odevzdáno Německu naše pohraničí a ani nynější oslavy nevyzněly ve slavnostním duchu.
- V dubnu nastoupil za lékaře dr. Balcara dr. Patka, který působil před lety v Semilech.
- Práce v zemědělství probíhaly jako jiná léta. Nic se celkem nezměnilo. V létě velmi často přšelo, a tak žně i sklizeň brambor byly velmi opožděny. Brambory se vybíraly ještě v listopadu. Len, který mělo JZD vyseto na velkém láně, byl stálými dešti téměř zničen.
- Všechny práce v podzemí byly v první polovině roku skončeny. Dne 4. července byla provedena kolaudace, při níž byly zpřístupňovací práce shledány za velmi dobré a bylo vysloveno uznání pracovníkům VKD Kladno. Zbývalo dohotovení elektrického osvětlení. Povrchové práce a vybudování objektů k provozu jeskyní převzala „Huť pro obnovu památek v Hostinném“. Tato povrchová část je stavěna v režii ONV Semily. Otevření jeskyní připadne na začátek sezóny v r. 1969.
- V roce 1968 bylo v Bozkově 16 osobních automobilů, 105 televizorů, pouze 650 obyvatel. 8 dětí se narodilo a 8 občanů také zemřelo.

Z kroniky Bozkova vybral J. Lampa st.

Kdo se narodil

30. 8. 2017
Stanislavě a Radkovi Lampovým syn Matěj Lampa

8. 9. 2017
Simoně Balatkové a Radkovi Fuksovi dcera Natálie Fuksová

1. 10. 2017
Haně Zachovalové a Igoru Slušnému syn Michal Slušný

21. 12. 2017
Andree Koprivňanské a Josefu Jancákovi dcera Rozárka Jancáková

5. 1. 2018
Petře a Filipovi Balatkovým syn Jáchym Balatka

25. 1. 2018
Šárce a Jakubovi Svobodovým dcera Klaudivie Svobodová

9. 2. 2018
Petře Roztočilové a Vladimíru Lisovi dcera Petra Lisová

9. 3. 2018
Martině Lampové a Karlu Valhovi syn Dominik Valha

9. 3. 2018

Tereze Babcové a Prokopu Slukovi dcera Magdaléna Sluková

1. 4. 2018

Markétě Němcové a Jakubovi Hlavovi syn Josef Hlava

Kdo nás opustil

22. 9. 2017 Miroslav Vacka (*1943)

19. 9. 2017 Petr Jakubička (*1961)

9. 1. 2018 Ivo Kochmann (*1954)

30. 1. 2018 Marta Hádková (*1929)

4. 2. 2018 Stanislav Kasan (*1931)

12. 2. 2018 Jaromíra Nečásková (*1956)

25. 2. 2018 MUDr. Josef-Alois Tichý (*1929)

4. 3. 2018; Arnošt Holina (*1931)

4. 3. 2018 Jaruše Nečásková (*1934)

19. 3. 2018 Olga Ouhrabková (*1942)

POČASÍ V BOZKOVĚ

NĚKOLIK ZAJÍMAVÝCH NÁHLEDŮ DO POČASÍ V ROCE 2017 A 2018.

POČASÍ V ROCE 2017

2017	průměrná teplota	
	ranní	odpolední
Leden	-6,38 °C	-2,25 °C
Únor	-0,5 °C	5,3 °C
Březen	2,1 °C	10,7 °C
Duben	3,86 °C	11,7 °C
Květen	10,2 °C	20,7 °C
Červen	14,1 °C	24,1 °C
Červenec	15,0 °C	24,7 °C
Srpen	13,5 °C	25,3 °C
Září	9,0 °C	16,5 °C
Říjen	7,9 °C	13,1 °C
Listopad	2,83 °C	5,73 °C
Prosinec	0,48 °C	1,86 °C

POČASÍ V ROCE 2018

2018	průměrná teplota	
	ranní	odpolední
Leden	1,33 °C	2,99 °C
Únor	-5,58 °C	1,28 °C
Březen	1,7 °C	5 °C
Duben	8,18 °C	19,2 °C
Květen	12,2 °C	22,9 °C

Sněhová pokrývka v roce 2017

- Leden - 30 dní nepřetržitě sněh (15. 1. - 63 cm)
- Únor - 22 dní nepřetržitě sněh (1. 2. - 44 cm)
- Prosinec - 14 dní nepřetržitě sněh (17. 12. - 26 cm)
- Duben - 5 dnů mrazy - od 18. 4. -22. 4. (21. 4. -5,6 °C)

došlo k omrznutí květů ovocných stromů - třešní, švestek

Srážky 2017

Duben - 39 mm vody, květen - 49 mm vody, červen -75 mm vody, červenec - 93 mm vody, srpen - 34 mm vody, září - 94 mm vody, říjen - 158 mm vody, listopad - 70 mm vody
Dlouhodobý měsíční průměr srážek v Bozkově je 65 mm vody.

Bouřky 2017

v dubnu až srpnu bylo 37 bouřek.

Teploty nad 30 °C 2017

Červen - 2 dny, červenec - 4 dny, srpen - 1 den

Tropické dny 2017

tropický den - noční teplota neklesne pod 20 °C
a denní teplota je nad 30 °C

- 1. 8. - denní teplota 32,5 °C, noční teplota 21,5 °C
- 2. 8. - denní teplota 30,4 °C, noční teplota 20,1 °C

Počasi 2018

- Leden - 15 dní nepřetržitě sněh (18. 1. - 27 cm)
- Únor - 25 dní holomrazy bez sněhu (27. 2. -16,1 °C ranní teplota)
- Březen - 14× ranní mrazy (1. 3. -14,7 °C)
- Duben - velice teplý měsíc - průměrná ranní teplota 8,18 °C, průměrná odpolední teplota 19,2 °C, spadlo 16 mm vody, 13 dní větrno, sucho, vysychání půdy
- Květen - nejteplejší za 57 let, průměrná ranní teplota 12,2 °C, průměrná odpolední teplota 22,9 °C, spadlo 38 mm vody, bylo 5 bouřek

Různé extrémy v počasí v Bozkově:

- 17. 11. 1989 od 21:45 hod. byla viděna polární záře
- 9. 3. 2000 bylo silné tání sněhu s deštěm a následkem byla 50-80letá voda Vošmendy
- 18. 1. 2007 byla vichřice KYRIL a způsobila polomy velkého rázu, elektrický proud nešel 2 dny
- 1. 3. 2008 další vichřice EMA, opět silná
- 23. 7. 2009 v 18:00 hod. byla silná bouřka a vítr, došlo k lámání stromů, odnášení tašek a plechů ze střech
- z 5. 12. na 6. 12. 2013 byla vichřice XAVER
- 29. 10. 2017 byla vichřice HERWARD - polámané stromy, byl stržen plech na střeše samoobsluhy Bozkov

Závěrem:

V posledních letech vznikají poměrně silné bouřky s nárazovým silným větrem, kdy spadne za krátký časový úsek velké množství vody, které nevsáknou do půdy, a vznikají splachy, kdy je mnoho ornice odplaveno vodou, poté nastupuje eroze. Ta ochuzuje zemědělské půdy o nejuhodnější část - o ornici. Např. "opakované setí kukuřice na nevhodném pozemku-svažitost."

Krásné léto přeje Josef Dolenský

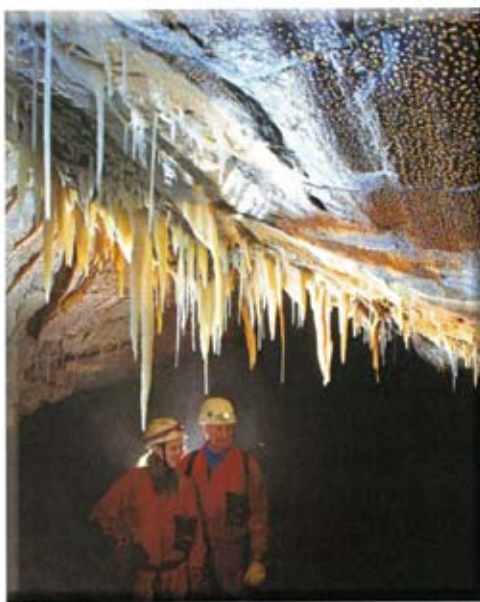
Odvátá střecha samoobsluhy při vichřici Herward
29. 10. 2017

ČESKÁ SPELEOLOGICKÁ SPOLEČNOST

SPELEOFÓRUM 2018

cena předsednictva ČSS za nejvýznamnější objev
v ČR v roce 2017

20 č.č. 5-01 Bozkov
za objev v jeskyni u Brádlův

Ve Sloupu, dne 21. 4. 2018

R. Pátek
předseda ČSS

Činnost bozkovských jeskyňářů prezentujeme tentokrát pouze uveřejněním ocenění, které naši organizaci udělilo předsednictvo České speleologické společnosti na letošním ročníku Speleofóra. Práce, kterou odvedli v loňském roce naši jeskyňáři při průzkumu krkonošské jeskyně U Brádlův (v Křížlicích), nebyla marná. Více jak 50 m nových prostor v této jeskyni bylo vyhodnoceno jako nejvýznamnější speleologický objev roku 2017 učiněný v České republice.

ZMĚNY VE VYDÁVÁNÍ OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ OD 1. ČERVENCE 2018

- všechny občanské průkazy se strojově čitelnými údaji budou vydávány **pouze s kontaktním elektronickým čipem** (ruší se vybírání správního poplatku 500 Kč za vydání občanského průkazu s čipem),
- občan se může sám rozhodnout, **zda si čip při převzetí dokladu aktivuje** (může tak učinit i později); aktivace vyžaduje zadání identifikačního osobního kódu a deblokačního osobního kódu (4 – 10 číslic) – zadání není povinné,
- aktivovaný čip umožní využívání občanského průkazu při vzdálené autentizaci držitele a k přístupu k identifikačním údajům držitele,
- dosavadní občanské průkazy bez čipu zůstávají v platnosti** (nebude prováděna hromadná výměna dokladů),
- občanské průkazy **bez strojově čitelných údajů** s dobou platnosti 1 měsíc budou vydávány **pouze z důvodu voleb**,
- lhůta pro vydání občanského průkazu zůstává 30 dnů, bude však umožněno vydávat občanské průkazy za správní poplatek v kratších lhůtách, a to **v pracovních dnech do 24 hodin nebo do 5 pracovních dnů**,
- občanské průkazy v kratších lhůtách budou **vydávat nejen obecní úřady obcí s rozšířenou působností** (v hl.m. Praze úřady městských částí Praha 1 až 22), ale také **Ministerstvo vnitra**,
- občan může při podání žádosti o vydání občanského průkazu zadat své telefonní číslo nebo e-mail a na uvedený kontakt mu bude zaslána informace o možnosti převzetí dokladu,
- převzít občanský průkaz** vydávaný v pracovních dnech **do 24 hodin** lze pouze u **Ministerstva vnitra - adresa: Na Pankráci 72, Praha 4 (metro C - stanice „Pražského povstání“)**.

PEČUJETE DOMA???

JSTE DOMA SAMI???

Využijte profesionální pomoc !!!!!

1) terénní pečovatelská služba: v pracovních dnech od 6:30 do 19:00 hodin (pomoc při osobní hygieně, přesunu na vozík, na lůžko, pomoc při oblékání, obouvání, zajištění nákupů, pomoc při zajištění, přípravě a podání stravy, aj.)

2) odlehčovací služby: v pracovních dnech od 7:00 do 16:00 hodin (pomoc pro pečující osoby: dohled a zajištění bezpečí pro pečovanou osobu v době, kdy potřebujete bez strachu nakoupit, navštívit lékáreň, lékárnu, kadeřnici, přátele aj.)

více na: Sociální služby Semily, příspěvková organizace,
www.dsefamily.cz, telefon: 602 791 824 nebo 736 643 241

Obec informuje

splatnost a výše poplatků

Poplatek za komunální odpad je splatný do 31. 5.

- Jednorázový poplatek 595 Kč
- nárok na 6 ks pytlů na směsný komunální odpad (SKO)*
- Nádoba na SKO 60 l 1850 Kč
- Nádoba na SKO 80 l 2200 Kč
- Nádoba na SKO 110 – 120 l 2430 Kč
- Cena 1 ks pytel na SKO (dokup) 70 Kč

Poplatek ze psů je splatný do 31. 3.

- Za prvního psa 100 Kč
- Za druhého a každého dalšího 150 Kč

Vodné a stočné je splatné do 15 dnů po odečtu vodoměrů nejpozději do 31. 10.

pro rok 2018

- vodné 26 Kč/m³
- stočné 2 Kč/m³

Poplatky je možné hradit:

v hotovosti na obcím úřadě
převodem na účet č. **101141259/0300**
variabilní symbol ve formátu RRRRČP
(rok a číslo popisné např. pro rok 2018 a čp. 303
je VS: 2018303)

ZMĚNY VE VYDÁVÁNÍ CESTOVNÍCH PASŮ OD 1. ČERVENCE 2018

Vydávání cestovních pasů ve zkrácených lhůtách

Od 1. července 2018 dochází ke změnám ve vydávání cestovních pasů občanům, kteří potřebují urychleně vycestovat do zahraničí.

Podání žádosti

Občan může požádat o vydání cestovního pasu ve dvou zkrácených lhůtách, a to:

- v pracovních dnech do 24 hodin, nebo
- do 5 pracovních dnů.

Občan může žádost o vydání cestovního pasu podat ve zkrácených lhůtách:

- u kteréhokoliv obecního úřadu obce s rozšířenou působností („ORP“),
- v Praze u úřadu městské části Praha 1 až 22 („ORP“),
- u Ministerstva vnitra.

Občan může při podání žádosti o vydání cestovního pasu zadat své telefonní číslo nebo e-mail a na uvedený kontakt mu bude zaslána informace o možnosti převzetí vyhotoveného dokladu.

Převzetí cestovního pasu

Občan může převzít cestovní pas vydaný v pracovních dnech do 24 hodin pouze u Ministerstva vnitra - **adresa: Na Pankráci 72, Praha 4 (metro C - stanice „Pražského povstání“)**.
Cestovní pas vydaný do 5 pracovních dnů může převzít na Ministerstvu vnitra nebo na obecním úřadu obce s rozšířenou působností či úřadu městské části Praha 1 až 22, u kterého podal žádost o jeho vydání.

Správní poplatky

Občan zaplatí celý správní poplatek při podání žádosti, pokud cestovní pas převezme u úřadu, kde žádost podal. Pokud podal žádost u obecního úřadu obce s rozšířenou působností či úřadu městské části Praha 1 až 22 a převezme cestovní pas na Ministerstvu vnitra, zaplatí první část správního poplatku při podání žádosti a druhou při převzetí cestovního pasu.

Přehled správních poplatků za vydání cestovního pasu ve zkrácených lhůtách

	Vydání do 24 hodin v pracovních dnech	Vydání do 5 pracovních dnů
Občané starší 15 let	MV → MV = 6.000 Kč	MV → MV = 3.000 Kč
	ORP → MV = 4.000 + 2.000 Kč 4.000 2.000 = 6.000 Kč	ORP → MV = 2.000 + 1.000 Kč 2.000 1.000 = 3.000 Kč
		ORP → ORP = 3.000 Kč
Občané mladší 15 let	MV → MV = 2.000 Kč	MV → MV = 1.000 Kč
	ORP → MV = 1.500 + 500 Kč 1.500 500 = 2.000 Kč	ORP → MV = 500 + 500 Kč 500 500 = 1.000 Kč
		ORP → ORP = 1.000 Kč

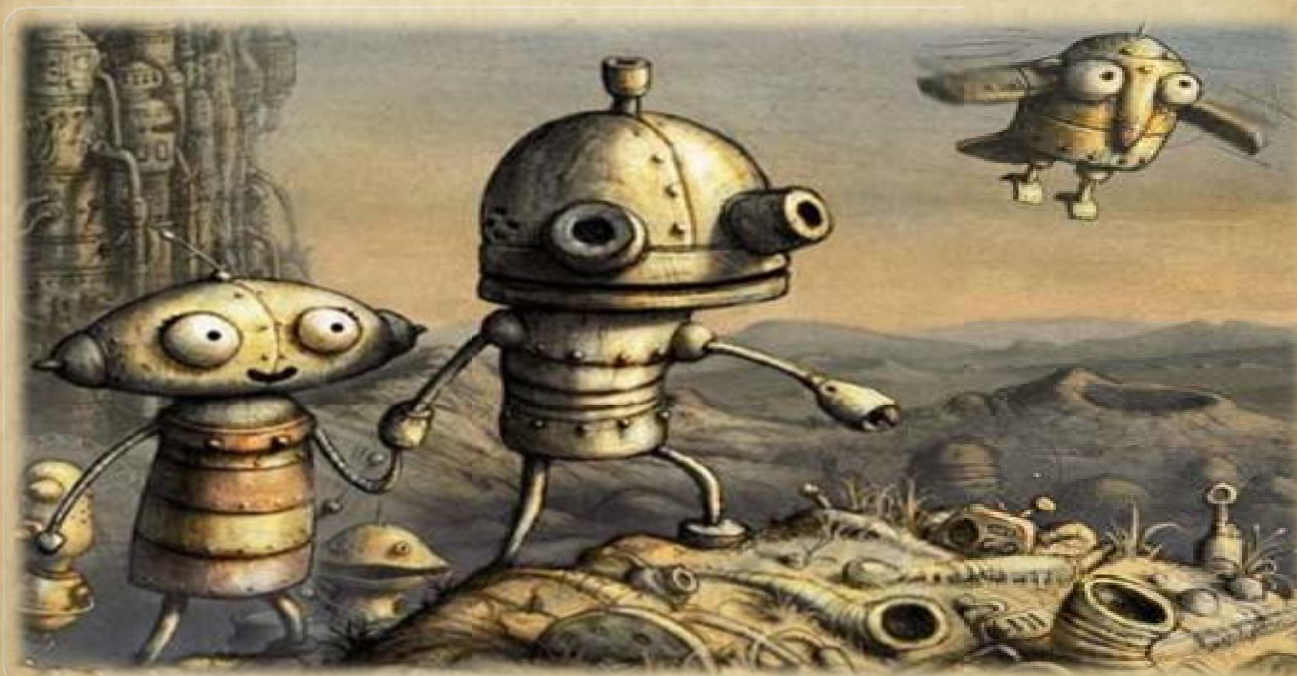

RECYKLOHRÁTKY

TVOŘIVÉ DÍLNY PRO MALÉ I VELKÉ KUTILY

V neděli 1. července od 9 do 16 hod.

Na farní zahradě za kostelem v Bozkově

Na co se můžete těšit?

- ✂ *Budeme tvořit z nejrůznějších materiálů*
- ✂ *Soutěž o nejoriginálnější výrobek*
- ✂ *Nebude chybět tradiční bar*
- ✂ *Vtipné a zábavné hry*
- ✂ *Burza knih*

Neváhejte, přijďte si něco pěkného vyrobit a strávit s námi kreativní den.

**RODINNÝ PENZION A RESTAURACE DŘEVĚNKA-KULTURNÍ PAMÁTKA
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA LETNÍ PARKET 2018**

1. července od 16.00-22.00 hod.

Poutové dozvuky NABOSO - country kapela

21. července od 19.00-24.00 hod. djBALY&PEŤÁKdj

- hudba pro všechny generace
- první hodinu i pro děti - deejay legends opět v akci

4. srpna s GRILEM - NABOSO skvělá country kapela, kterou máte rádi - **19.00-24.00 hod.**

18. srpna poslední akce léta s GRILEM **19.00-24.00 hod.**

Revival 60's ze Železného Brodu 19.00-24.00 hod. Hraje skladby 60. let v profesionálním živém provedení. Beatles, Olympic, Rolling Stones, Petr Novák, Creedence Clearwater Revival, Karel Kahovec, Kinks a další

ZVEME VÁS

Poutní mše v kostele Navštívení Panny Marie

- 1. 7. 2018 - v 8:00 a hlavní v 10:00 hodin, kterou bude sloužit P. Ladislav Souček
- 19. 8. 2018 - v 8:00 a hlavní v 10:00 hodin, kterou bude sloužit P. Richard Polák
- 9. 9. 2018 - v 10:00 hodin
- 23. 9. 2018 - v 10:00 hodin

Další připravované akce

• 30. 6. – 1. 7. 2018	bozkovská pouť (viz příložený program)	
• 1. 7. 2018	tvořivé dílny – Recyklohrátky (viz příložený plakát)	farní zahrada za kostelem
• 22. 9. 2018	závody traktorů	bozkovské tratě
• 13. 10. 2018	Tři sestry (koncert)	sokolovna
• 3. 11. 2018	Komunál + Debill Heads (koncert)	sokolovna
• 5. 12. 2018	mikulášská diskotéka	sokolovna
• 25. 12. 2018	štěpánská diskotéka	sokolovna

*Lístky v předprodeji na OÚ Bozkov
512 13 Bozkov 270
tel. +420 481 682 169
mob. +420 724 180 473
starosta@obecbozkov.cz
www.obecbozkov.cz*

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce. Vydává obec Bozkov. Tel.: 481 682 169.

Toto číslo vyšlo v červnu 2018 a bylo dodáno do každé bozkovské domácnosti zdarma.

Uzávěrka dalšího čísla je 6. 12. 2018. Těšíme se na Vaše příspěvky, ve kterých můžete také vyjádřit svůj názor na dění v obci, nápady, kritika... Příspěvky, příp. připomínky, náměty apod. zasílejte na petra.jeriova@seznam.cz.

Sestavila Petra Balatková, k tisku připravil Vratislav Ouhrabka.

Foto: K. Čermák ml., T. Koucká, Š. Nesvadbová, P. Balatková, J. Valská, J. Dolenský, L. Černohorský,
A. Barvinská, V. Vodsedálková, L. Kocourková

Kresby: L. Nesvadbová, žáci ZŠ, žáci z výtvarného kroužku při ZŠ Bozkov pod vedením Soni Zelinkové
Za podepsané příspěvky odpovídá autor.